

Handwritten text: 1935

Handwritten text: 1935

Feb 1935

SL

00211, N27 S14

N35-8-2

186948

சிவபயம்.
திருச்சிற்றயபலம்
சைவமுத் தமிழுத் தழைத்தினி தோந் துக.

சிவநேசன்

செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு.

ஆண்டு அ. டி. பலவான்துடி—பவ—மாசி டி திங்கள் எ.

எண்	உள்ளுறை.	பக்கம்.
க.	எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவுவிழா	... 157
உ.	பர்மா இந்தியர் பிரச்சனை	... 159
ங.	அநேகமும் அத்துவிதமும்	... 161
ச.	கிருஷ்ணன் கிதையை மறந்தது	... 163
ரு.	மருத்தன் சிவஸ்துதிசெய்து பொருள்பெற்றது	..
க.	பரண்டவர் சிவஸ்துதிசெய்து பொருள்பெற்றது	165
எ.	தெய்வ மூர்த்த தத்துவார்த்தம்	... 167
அ.	இந்தியாவின் சுதந்திர அரங்கம்	... 171
க.	சோமசுந்தர விஜயம்	... 177
க0.	சாதியைக் கெடுக்கச் சாத்தியப்படுமா?	... 180
கக.	தேவிகாலோத்ர ஆகமம்	(49—56)

புதிர்யர் எம். து. எம். இராமசாய் செட்டியார்,
பலவான்துடி.

செய்தித்திரட்டு.

கழக விழாக்கள்:— கோயிற்பட்டி பத்தினி கழகம் இருபத்தைத் தாவதாண்டு விழாவும், திருவிடர் கழகம் இருபத்தேராவதாண்டு விழாவும், திருநெல்வேலி சிவாலயத்திற்கும் சிதம்பரம் நாவலர் பாடசாலைக்கும்தருமகர்த்தர் திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை M. A. M. L. அவர்கள் தலைமை வகிக்கவும் காரைக்கல் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருபத்து நான்காவது ஆண்டுவிழா: மகாவித்வான் மறைத்திருவாளர், ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் தலைமை வகிக்கவும், இம்மதி 10, கூடங்களில் அறிஞர் பலரின் அரிய பெரிய விரிவுரைகளுடன் நிறைவேற்றின.

தஞ்சை சைவசித்தார்த்தசபையின் ஐந்தாவதாண்டு விழா, கொடாட்சேரி சைவ சித்தார்த்த நிலையத் தலைவர், உயர்திரு சச்சிதானந்த சுவாமிகள் தலைமை வகிக்க இம்மதி கூடவழிப்பதில் அறிஞர்களின் அரிய பெரிய விரிவுரைகளுடன் நடைபெற்றது.

காசி யாத்திரை:—சென்னிமலை சிவபுரி ஈசானசிவாசாரியரவர்களும் பால்சாமி யவர்களும், தேவகோட்டை திருவாளர், கரு. கி. சொன்ன நாதன் செட்டியாரவர்களும் காசி யாத்திரை செய்து விபூதி குங்குமப் பிரசாதம் தந்துள்ளார்கள்.

திருநள்ளாறு:—ஸ்ரீ சனிஸ்வர பகவான் இம்மதி கூட மகராசியினின்றும் சும்பராசிக்கு எழுந்தருளும் மகோத்ஸவம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

போங்கல் நன்மொழி:—சென்னை தொண்டை மண்டலம் பாடசாலை ஆசிரியர் திரு. அ. தம்பிரான் முதலியாரவர்கள் அனுப்பிய மங்கல வாழ்த்து வரப்பெற்று மகிழ்வுற்றோம்.

பெரியகாஞ்சீபுரம்:—“சுமாரவிகடன்” “சுமான் அச்சகம்” தொழிலாற்றுவதற்கென்று நெல்லுக்காரத் தெருவில் அமைக்கப்பெற்ற 60-B எண்ணுள்ள புதிய கட்டிடத்தை சென்னை “சுதேசமித்திரன்” ஆசிரியர், திரு. C. R. சீனிவாசன் அவர்கள் தை உடவதிறந்தவைத்தனர். சென்னை, திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் தலைமையில் பேரறிஞர்களின் விரிவுரைகளும் இசை முழக்கங்களும் நிகழ்ந்தன.

சென்னை:—தனவனிக நகரத்தார்களின் பழய விட்டிலிருந்தும், புதிய விட்டிலிருந்தும் தெண்டாயுகபாணிக் கடவுள் இம்மதி உடவதிறுவொற்றியிருக்கு எழுந்தருளி நடமுதல் கூட வரைமே ஹஸ்வர பூஜை பாதிபு வுலந்து அன்றிரவு தமதிருக்கை சேர்த்தருளினர்.

இந்தியன் பாங்கில் (10—2—1935) வருஷந்தர பொதுக் கூட்டத்தில் திருவாளர், மு. சித. மு. சிதம்பரஞ் செட்டியாரவர்கள் பின்னையும் டைரக்டராக நியமனம் பெற்றுள்ளார்கள். இவர்களின் அரும்பெறல் தந்தையார் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து நிர்வகித்து வருதல் போற்றத் தக்கபதே.

உ.

சிவமயம்.
திருச்சிறம்பலம்
சைவமுந் தமிழந் தழைத்தினி தோங்குக.

சிவநேசன். செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு.

பலவான் குடி.

ண்டு அ	பவ—மாசி: 1935—பீப்ரவரி	திங்கள் எ.
--------	------------------------	------------

டயா ஞன்ற னடுவீருக்கு முடையா னடுவு ணீயிருத்தி
அடியே னடுவு னிருவீரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்
அடியார் நடுவு னிருக்கும்அரு ளைப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே யென்கருத் து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

ஸ்ரீ மஹாமுஹோபாத்தியாய
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களின்
எண்பதாம் ஆண்டுநிறைவு விழா.

அன்பார்ந்த ஐயா,

மஹாமுஹோபாத்தியாய தாகுத்யணாத் கலாநிதி டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுக்கு 1935-ம் ஞா மார்ச்சு மாதம்
6-ம் தேதி எண்பதாவது ஆண்டு பூர்த்தியாகின்றது.

நம்முடைய தமிழ்மொழியும்இலக்கியமும்அபிவிருத்தியாவதற்கு
அறுபது ஆண்டுகளாக ஐயாவர்கள் மதிப்பரிய தொண்டுகளைச்
செய்து வந்திருப்பதை யாவரும் நன்கறிவர். தம்முடைய மெய்
வருத்தங்களை ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், தனியாகவே
இருந்து சங்ககாலத்து அரிய பெரிய நூல்களைப் பாதுகாத்து
ஆராய்ந்து பிழையறப் பரிசோதித்துப்பதிப்பிக்கும் பெருஞ்செயலைச்
செய்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் செய்துள்ள பேருதவியினாலேயே பண்டைத்
தமிழரின் நாகரிகத்தையும் பெருமையையும்நாம் இப்பொழுது அறிந்
திருக்கிறோம். நமது தொன்மையைக் குறித்து நாம் நியாயமாகப்
பெருமை பாராட்டிக் கொள்வதற்கு அவர்களே முக்கிய காரணமாக
உள்ளார்கள். அவர்கள் தமிழுக்குச் செய்துள்ள ஒப்புயர்வற்ற
தொண்டுகளைத் துரைத்தனத்தாரும் சர்வகலாசாலையாரும் நன்கு

மதித்து மஹாமஹோபாத்தியாயர், டாக்டர் என்னும் பட்டங்களை அவர்களுக்கு அளித்துக் கொளவித்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்ப் பாஷாபிமானிகளும் கல்வியின் மேம்பாட்டைக் கருதுவோரும் தமிழ்ப் பெரியாராகிய ஐயரவர்களின் எண்பதாவது ஆண்டு நிறைவுவிழாவைக் கொண்டாட விரும்புவார்கள் என்பது திண்ணம்.

பிறநாடுகளிலே கல்வித்தறைகள் பலவற்றில் மேம்பாடுற்ற பெரியார்களின் வாழ்க்கையில் இவ்வகையான சந்தர்ப்பங்களை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டுரைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு உருவச்சிலைகளை நிறுவி, உபகாரசித்திகளையும் அமைத்துப் பலவாறுகப்பாட்டுகிறார்கள்.

தமிழ்மக்களுக்கு ஐயரவர்களிடமுள்ள நன்றியறிவைப் புலப்படுத்துவதற்கும், சிறந்த பாஷா விற்பன்னராகவும் போதாசிரியராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் இருந்த நெடுங்காலமாக அவர்கள் செய்துவரும் அருஞ்செயல்களைப் பாராட்டுவதற்கும் இது தக்க சமயமாகும்.

ஆகலால் மார்ச்சு மாதம் 6-ம் தேதி புதன்கிழமை மாலை 5-மணிக்கு, ஐயரவர்களுக்கு உபசாரப்பத்திரம் ஒன்று அளித்தும், அவர்களுடைய உருவப் படத்தைச் சென்னைச் சர்வகலாசாலை மண்டபத்தில் நிலைபெற்ற வைத்தும், அவர்கள் செய்துவரும் நூற்பதிப்பு வேலைகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தும், பொருளுதவி செய்வோர் கருத்துக்கு ஒத்தபடி வேறு உசிதமானவற்றைச் செய்தும், அவர்களை இச்சமயம் பாராட்ட எண்ணியிருக்கிறோம்.

இந்த விழாவிலே தாங்களும் கலந்து கொள்வீர்களென்று நம்புகிறோம். தங்கள் உடன்பாட்டையும் தங்களுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவிப்பதோடு தங்களாலான பொருளுதவியையும் செய்யுப்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

பணம் அதுப்ப விரும்புவோர்கள் மயிலாப்பூர், வடக்கு மாட வீதியிலுள்ள ஸ்ரீமான் கே. வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்களுக்கு அனுப்பலாம். பொருளுதவி செய்வோரின் கூட்டப்பொன்று மார்ச்சு மாதம் முதல் தேதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5½-மணிக்கு தேனாம்பேட்டை மெளப்ரேஸ் ரோட்டில், தலைவர் கணம் பி. டி. ராஜனவர்கள் வீட்டில் நடைபெறும். தாங்கள் அச்சமயம் வந்திருந்து விழாவைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு வேண்டியனவற்றைச் செய்வீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

* என சென்னையிலிருந்து டி. விழாவை விபவமாகக் கொண்டாடமுன்வந்துள்ள கூட்டத்தினரின் தலைவர், கணம் பி. டி. ராஜன்; காரியதரிசிகளான திரு. சேதுபிள்ளை; பெ. நா. அப்ப

ஸ்வாமி; எஸ் வையாபுரிப் பிள்ளை; பொக்கிஷதார், ராப்பஹதூர் கே. வி. கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயர் ஆகிய மேன்மை மிக்க பெரியார்கள் தெரிவித்தக்கொள்கிறார்கள்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றல்” “இசைபெற வாழ்கல்” என்பனவாதிய அருமைத் திருவாக்குகளுக்கு இலக்கியமாக கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களின் நிலைக்காமாக, தமிழ்த்தாயின் அருமைத் திருமகனாக, தமிழ் உலகத்திற்குத் தலைவராக, தமிழ்ப்பெருந்தியாக, செந்தமிழ்த்தெய்வமாக, வையகம்புகழும்நமதுஐயரவர்களின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாட வேண்டியது மஹாத்மையென்பதை யுணர்ந்து முன்வந்த கூட்டத்தினர்க்கு நன்றி பாராட்டுவதுடன் நாமும் அதிர் கலந்துகொள்ளவும், எல்லாவகையானும் விழா இனிது நிறைவேறவும் தமிழ்முனிக்குளும் முருகவேள் திருவருள் துணைபுரிய வேண்டுவோமாக!

பர்மா இந்தியர் பிரச்சனை.

தனம் செட்டி. நாட்டு ராஜா ஸர் அண்ணாமலை செட்டியா அவர்கள் தமது இங்கிலாந்துப் பிரயாணத்தைப் பற்றிக் கூறியதாவது:-

பர்மா இந்திய தூதுக்கோஷ்டியில் ஒரு அங்கத்தினராக நான் இங்கிலாந்து செல்லுகிறேன். சிலர் 2-2-35 சனிக்கிழமை புறப்பட்டு விட்டனர். நான் 11-2-1935 பம்பாயில் விக்டோரியா கப்பலில் பிரயாணமாகிறேன்.

கூட்டுக் கமிட்டி யாதாஸ்தப்படி பர்மா இந்தியர்களுக்கு கேற்படும் நிலைமையைப் பற்றி இந்தியா மந்திரிக்குத் தெரிவித்து பிரிவினையான பர்மாவிலும் இப்பொழுது அவர்களுக்கிருக்கிற உரிமைகளே நீடித்து வருமாறு முயற்சிப்பது எங்கள் உத்தேசமாகும். பர்மாவில் 10 லக்ஷம் இந்தியர்களுக்கு மேலிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அங்கிருக்கும் நலவுரிமை மகத்தானதாகும். பர்மா தற்கால ஸ்திதியடைந்திருப்பதற்கு இவர்கள் செய்திருப்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியவகையில் மிகுதியாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. பர்மிய அபிவிருத்தியில் செட்டியார் வகுப்பினர் விசேஷப் பங்கு கொண்டிருக்கின்றன என்பது யாராலும் மறுக்கமுடியாதது. பர்மாவின் மாஜிகவன்னரான ஸர் ஹார்தோர்ட்டு பட்லருள் பட உயர்தர கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்களும், பல வேறு பொது ஸ்தாபனங்களும் அந்த மாகாணத்தின் விவசாயம், வியாபாரம், வர்த்தகம், கைக்கொழில் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியில் இவர்கள் பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன என்பதை வெகுவாகப் பாராட்டியிருக்கின்றனர். கூட்டுப் பிரதேசங்களை யெல்லாம் இப்பொழுதுள்ளவண்ணம் அழகிய சாகுபடி நிலமாகச் செய்ததெல்லாம் செட்டியார்களுடைய முலதனமாகும். 80 கோடி ரூபாய் போல இவர்கள் அங்கு முலதனம் போட்டிருக்கின்றனர். இது தவிர

186948

186948

ஆம்மாகாணத்திற்கு நிலவரி, வருமானவரி, முதலிய பல வேறு வரிகள்மூலம் ஒருகோடி ரூபாய்க்குமேல் வருஷாவருஷம் செலுத்தி வருகின்றனர். இத்தேசம் இந்தியாவின் பரிசுத்தப்படுமென இவர்கள் கனவிலும் நினைத்திருக்கவில்லை யாதலாலும், இம்மாதிரி அவர்களுக் கெதிரான தண்டக னேற்படுத்தப்படுமென இவர்கள் எதிர் பார்ப்பதற்கே இல்லாமலிருந்தாலும் இவர்கள் இவ்விதம் தாராளமாகப் பணத்தை அங்கு செலவிட்டனர். லேவாதேவியாகக் கொடுத்த வகையில் நிலம் இவர்கள் வசமாக நேர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்கள் மன மின்றியே நிலச்சொந்தக்காரர்களாக விருக்கின்றனர். இது அவர்கள் நிவர்த்திக்கக்கூடாத காரணத்தினால் ஏற்பட்டதாகும். எந்தப்பாங்காரும் துறக்கப்பணத்தை நிலத்தில் போட்டுமடக்க நினைக்கமாட்டார். ஆனால் அங்கு இந்த துறவிஷ்ட நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் நில ஆக்ரமிப்புச் செய்யவேண்டுமென விரும்புவதாகக் கூறுவது கொடுமையாகும். கூட்டுக் கமிட்டி யாதலால் இதைத்தான் செய்திருக்கிறது. நில முதலிய சொத்துக்களை விற்பதில் தடை ஏற்படுத்த பர்மிய சட்டசபைக்கு அதிகாரமிருக்கவேண்டுமென அக்கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

செட்டியார்கள் பொறுப்பைக் கழிக்க வேண்டியிருக்கிற தென்பதை மறப்பதற்கில்லை. அவர்கள்மூலதனம் பிறரிடம் வாங்கப் பட்ட கடன் தொகையும் உள்ளிட்டதாகும். இவர்கள் தங்கள் கடன்களைத்திரிப்பது இவர்களிடம் கடன் வாங்கிய பர்மியர்கள் தங்கள் கடனைத்திரிப்பதைவெகுதூரம் பொறுத்திருக்கிறது. கூட்டுக் கமிட்டி யாதலால் சிபார்சு அங்கீகரிக்கப்படுமாபின் லேவாதேவி சௌகரியங்கள் வெகுதூரம் பாதிக்கப்படும். செட்டியார் வகுப்பு முழுவதற்கும் பெரிய அனர்த்தமேற்படக்கூடும்.

பிரிவினை செய்யப்பட்ட பர்மாவில் அவ்விதம் பாதகமான சட்டஞ்செய்யப்படாமல் சட்டரீதியானபாதுகாப்புகள் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். எங்கள் கஷி நியாயமானதாகும்; மறுதலிக்கக்கூடாததாகும். பிரிட்டிஷ் ஜனங்களின் நியாயபுத்தியில் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையுண்டு. எங்கள் தூதுக் கோஷடியிடம் ராஜப் பிரதிநிதிக்கும் லார்டு எர்ஸ்கினுக்கும் அதுதாப் பிருக்கிறது. பர்மாவில் நமது நிலைமையூரவாக இந்தியாமந்திரிக்கும் கூட்டுக் கமிட்டிக்கும் எடுத்துரைக்கப் படவில்லையென நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. எல்லாத் தகவல் களையும் எடுத்துரைத்து நமது கோரிக்கைகள் நியாயமானவையென இந்தியாமந்திரிக்கும் மற்ற கமிட்டி மெம்பர்களுக்கும் படுப்படி எடுத்துக்காட்ட முடியுமென தூதுக் கோஷடி நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. இந்தியா மந்திரி மிகத் திறமைசாலியானதால் எங்களுக்கு அவர் நியாயஞ் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அநேகமும் அத்துவிதமும்.

(பொன்னேரி பிரம்மஸ்ரீ தி. மா. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரவர்கள்)

துவிதம் என்பது சமஸ்கிருதபதம். அப்பாஷையிலுள்ள மற்றப் பதங்கள்போல் அப்பதமும் ஒரு சாமானியபதந்தான். அதனர்த்தம் இரண்டு என்பது. அப்பதத்தின் மூன் ந என்னும் எழுத்துச் சேர்ந்தது. அதனால் அத்துவிதம் என்றபதம் உண்டாயிற்று. ந - துவிதம்-அத்துவிதம். ந அவ்வானது வடமொழி வியாகரணம். அந்த நகாரம் மற்றப்பதங்களோடு சேருங்காலத்தி லெல்லாம் அதிகசத்தி யொன்றையும் பெறவில்லை. அனால் அது துவிதபதத்தோடு சேரவே விசேடசத்தியைப் பெறலாயிற்று. சமஸ்கிருத பாஷாவிற்பன்னர் பலருக்கு அது தன்பொருளைக் காட்டாமல் மறைத்துக் கொண்டது. அதன் பொருளை அறியமாட்டாதல்லற பட்டவர் ஒருவரா? இருவரா? எத்தனையோபேர். ஆயினும் முக்கியராவார் மூவர். அம் மூவரும் அந் நகாரார்த்தத்தை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அறிபாமல் மயங்கினார்களோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அவ்வெழுத்தை அர்த்தம் பண்ணிவிட்டதாகப் பிரமாதப் படுத்தினார்கள். படுத்தவே அவரோடு அவ்வெழுத்தும் அவ்வெழுத்தோடு அவரும் முட்டிக்கொண்ட சத்தங்கள் பல பாஷ்யங்களாய்ப் பரிணமித்தன. அவற்றூற் பாத கண்டம் படைத்தபயனென்ன? அப்புண்ணிய பூமி தன் ஸாதன தர்ம மாகிய வைதிகசைந்தை ஆசரித்து ஆந்தம் அதுபவிக்க மாட்டாமல் பையப்பையஇழந்துவருவதே தகண்டபலன். என்னே அந்நகாரத்தின் அதிகாரம்! இனி அம்மூவர் சங்கரரும், சாமாநுஜரும், மத்துவரு மாவர். அவர்கள் அவ்வத்துவித பதத்திற்குக் கெதாதுகெதிக தியாயமாய் இரண்டில்லை; ஒன்றேயுண்டு என்று வண்ணப்பொருள் பண்ணிவைத்து விட்டுப்போனார்கள். அத்துவிதம் என்பதோடு இனப்பட்டது அநேகம் என்னும் பதம். அம்மூவர் அவ்வத்து விதத்துக்கு வியாக்கியானம் பண்ணியமுறையில் நாம் இவ்வநே கத்துக்கும் வியாக்கியானம் பண்ணிப் பார்க்கலாம்.

அம்மூவர்:—ந - துவிதம்—அத்துவிதம். துவிதம்—இரண்டு. அத்துவிதம்—இரண்டில்லை.

நாம்:—ந-ஏகம்-அநேகம். ஏகம்—ஒன்று. அநேகம்—ஒன்றில்லை.

அ:—இரண்டில்லை பென்பதற்கு ஒன்றுண்டு என்பது அர்த்தம்.

நா:—ஒன்றில்லையென்பதற்கு முக்காலுண்டு என்பது அர்த்தம்.

அ:—ஒன்றில்லை பென்பதற்கு முக்காலுண்டு என்ற அர்த்தம் தப்பு. ஒன்றுக்குமேல் இரண்டு மூன்று முதலிய பலவுள்ளன வென்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டும்.

நா:—இரண்டில்லை பென்பதற்கு ஒன்றுண்டு என்ற அர்த்தம் தப்பு. இரண்டுக்குமேல் மூன்று நான்கு முதலிய பலவுள்ளன வென்றே அர்த்தஞ் சொல்லவேண்டும்.

அ:— மூன்று நான்கு முதலியவற்றில் இரண்டு அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் அத்துவிதம் என்பதற்குப் பலவுளவென்ற அர்த்தங் கூடாது. ஒன்றில் இரண்டு அடங்கவில்லை. ஆகையால் ஒன்றுண்டு என்ற அர்த்தமே சரி.

நா:— இரண்டு மூன்று முதலியவற்றில் ஒன்று அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் அநேகம் என்பதற்குப் பலவுளவென்ற அர்த்தங் கூடாது. முக்கால் அரை முதலியவற்றிற்குள் ஒன்று அடங்கவில்லை. ஆகையால் முக்காலுண்டு அரையுண்டு என்ற அர்த்தமே சரி.

அ:— அப்படியானால் அத்துவித மென்பதற்கும் முக்காலும் அரையும் அர்த்தமாகலாம் போலும்.

நா:— ஏன் ஆகலாகாது? அவற்றிலும் இரண்டு அடங்கவில்லைத் தானே.

இவ் விவகாரத்தால் அத்துவித மென்பதற்கு அம்மூவர் கொண்ட எண்ணப்பொருள் முழுப்பிழைப்பென்பதற்கு விளங்கும். ஆனால் அந்நகரம் எல்லார்க்குமே தன் பொருளைக் காட்டா விடில் அத்துவிதம் என்றபதம் அன்றே செத்துப்போயிருக்கும். ஆகலின் சில மஹர்ஷிகளுக்கேனும் அது தன் பொருளைக் காட்டி வைத்தல் அவசியமாயிற்று. அம்மகந்தியர்கள் கண்ட மெய்ப் பொருள்தான் யாதோவெனில் ஈதோகூறுதும். உடம்பு ஒரு பொருள். கை, கால், தலை முதலியனவாக அதனை வேறு வேறு பல பொருள்களாகவுங்கருகலாம். இப்படி ஒன்று பலவாதல்கருத்தில் மட்டும் உண்டு. அங்ஙனமின்றி உடலைத் தலைவேறு கால்வேறுகச் செயலிற் பிரித்தால் உடல் போய்விடும். இப்படிப் பிரிக்க முடியாத பன்மைக்கும் அதனையுடைய ஒருமைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் தாதாந்மியசம்பந்தம் எனப்பெயர்பெறும். அப்படியே உடம்பு உயிர் என்பன வேறுவேறுபொருள்கள். அவ்விண்டும் பிரித்து நிலாமல் உடம்பே உயிர் உயிரே உடம்பு என்னுமாறு இணைந்து ஒரு பொருள் போல் நிற்கின்றன. அவற்றுள் உடல் கெடின் உயிர் போம். உயிர்போயின் உடல் கெடும். இப்படிப் பிரிக்க முடியாத நிலையில் ஒரு பொருளுக்கும் மற்றொரு பொருளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் அத்துவித சம்பந்தம் எனப் பெயர்பெறும். இந்தச் சம்பந்த விசேடமே அத்துவிதம் என்பதன் சத்தியார்த்தம். அநேகமென்பதைத் திருஷ்டாந்தமாகக் காட்டி இச்சம்பந்தப் பொருளைத் தப்பெனக் காட்ட முடியாது. வழக்கில் அநேகம் என்பது ஒன்றடங்கிய பன்மையைக் காட்டும். அப்படியே அத்துவிதம் என்பதும் இரண்டடங்கிய ஒருமையைக் காட்டும். இங்ஙனம் அத்துவித பதத்துக்கு இரண்டில்லை ஒன்றுண்டு என எண்ணப்பொருள் கூறுவது தப்பு; இரண்டல்லாத நிலை எனச் சம்பந்தப் பொருள் கூறுவதே சரியெனக் கண்ட அம்மகர்ஷிகள் வைதிக சைவசித்தாந்த ஞான பாதுக்களவார்கள்.

கிருஷ்ணன் கீதையை மறந்தது.

(சிறந்த சமஸ்கிருத பண்டிதர் பலரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதும் சென்னை இந்தியா அச்சுச்சுடம் 1926ம் வருஷப் பதிப்புமான ஆஸ்வ மேதிக முதலிய பர்வங்களிலிருந்து பொன்னேரி பிரம்மஸ்ரீ தி. மா. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார்வர்கள் எழுதியவைகள்.)

ஆஸ்வமேதிக பர்வம் 17-வது அத்தியாயத்திற் கண்டது.

அர்ஜுனன் வாஸுதேவருடன் பின்வரும் வசனத்தைச் சொல்லலானான். 'தேவகியின் மைத்தரே! யுத்தம் நேர்த்தபொழுது உம்முடைய மகிமையையும் ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தையும் நான் தெரிந்து கொண்டேன். முன்பு நீர் அன்புடன் சொன்ன விஷயத்தை யெல்லாம் மனத்தில் கவலையுற்ற நான் மறந்துவிட்டேன். எனக்கு அந்த விஷயங்களை அடிக்கடி (கேட்க) மிக்க அவா இருக்கிறது' என்றான். வாஸுதேவர் மறுமொழி கூறலானான். 'பார்த்த! நான் உனக்கு ஹஸ்யமும் ஸனாகனமுமான தர்மத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் சாஸ்வதமான எல்லா உலகங்களையும் சொல்லித் தெரிவித்தேன். நீ புத்திக் குறைவால் அதனை மனத்தில் தரிக்காதது எனக்கு மிகப் பெரிய அப்சிரியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது, மறுபடியும் அது எனக்கு நினைவுக்குவரமாட்டாது. நீ ஸாத்தையிலலாதவனும் புத்தி கெட்டவனுமாயிருக்கிறாய். இது நிச்சயம். தனஞ்செய்! மறுபடியும், முழுதும் சொல்ல முடியாது. அந்தத் தர்மமோ ப்ரம்மத்தின் ஸ்தானத்தை அறிவதற்கு மிகவும் போதுமானது. அதனை முழுதும் மறுபடியும் அவ்வாறே சொல்ல என்னால் முடியாது. நான் சித்தத்தை ஒரு வழிப்படுத்தி அந்தப் ப்ரம்மபிரமத்தை யன்றோ சொன்னேன்?' என்றார்.

மருத்தன் சிவஸ்துதி செய்து பொருள்பெற்றது.

ஆஸ்வமேதிக பர்வம் 8-வது அத்தியாயத் திரட்டு.

(மருத்தனுக்கு ஸம்வர்த்தர் பின்வருமாறு உபதேசித்தார். "இமயமலைச் சாரலில் முஞ்சவான் என்கிற ஒருமலை இருக்கிறது ராஜரிஷியே! நீ அவ்விடம் சென்று சங்கரரை அதிக பக்தியுடன் அருகில் சென்று வந்தனம் செய். எல்லா ஐக்கைகளையும் தரிப்பவரான அந்தக் தேவரைப் பின்வரும் நாமங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய். ருத்ரரும் கறுத்த கழுத்துள்ளவரும் அழகிய ரூபமுள்ளவரும் நல்லகாந்தியுள்ளவரும் ஜடையுள்ளவரும் பப்ங்கரரும் பொல் லிறமான கண்களுள்ளவரும் வாமஸிப்பவரும் முக்கண்ணரு

சூரியனுடைய பற்களைத் தகர்த்தவரும் குள்ளரும் சுபமளிப்பவரும் (எல்லாவற்றையும்) அடக்குபவரும் அவ்யக்தமான ரூபமுள்ளவரும் கல்லடையுள்ளவரும் சங்கரரும் சேஷமத்தைச் செய்பவரும் பொன் னிறமான தலையிருள்ளவரும் ஸ்தாணுவும் புருஷரும் முண்டரும் கோபமுள்ளவரும் (ஸம்ஸாரத்தினின்று) கரை யேற்றுவவரும் பிரகாசிப்பவரும் ஸத்திருவும் தேவதேவரும் வேகமுள்ளவரும் தலைப் பாகை யுள்ளவரும் கல்ல முகமுள்ளவரும் ஆயிரம் கண்களுள்ள வரும் எல்லாவற்றையும் படைக்குந் தன்மையுள்ளவரும் மலையில் சயனிப்பவரும் மிக்க சாந்தரும் ஸன்பாஸியும் மரவுரியை ஆடை யாகக்கொண்டவரும் விவ்வதண்டம் தரித்தவரும் ஸித்தரும் எல்லா ரையும் சிஷிப்பவரும் (யாகபாகிற மாணை அடிக்கும்) வேடுவரும் மஹானும் வில்லுள்ளவரும் சிறத்தவரும் சந்திரன் போன்ற முக முள்ளவரும் ஸித்தர்களின் மந்திரமாயிருப்பவரும் (உலகத்திற்குக்) கண்ணாக இருப்பவரும் பொன்மயமான கைகளுள்ளவரும் உக்ர ரும் திசைகளுக்குப் பதியும் (கடைவாய்களை) அடிக்கடி நக்கிக் கொள்பவரும் ஜீவர்கள் இருக்கும்படமும் மந்திர ஸித்தியுள்ளவரும் வ்ருஷ்ணியும் பசுக்களுக்குப் பதியும் பூதங்களுக்குப் பதியுமான சிவனுக்கு நமஸ்காரம். வ்ருஷ்ணம், மாத்ரு பக்தியுள்ளவரும் படைத் தலைவரும் மத்தியஸ்தரும் (பக்தர்களை) எதிர்பார்க்கும் முக முள்ளவரும் பதியும் எல்லாத் தேஜஸ்வரூபியும் ஸ்ருவத்தைக் கை யில் கொண்டவரும் பதியும் பார்க்கவரும் பிறப்பற்றவரும் விருப மான கண்களுள்ளவரும் கூரிய கோபப் பற்களுள்ளவரும் திசை ணரும் அக்னியை முகத்தில் கொண்டவரும் மஹாத்மாவும் அனங் கரும் எல்லாமாக இருப்பவரும் ஜனங்களுக்குப் பதியும் பருத்த வரும் தோலை உடுப்பவரும் மிகச் சிவந்தவரும் பிரகாசிப்பவரும் தனத்தை ரேதஸாகக் கொண்டவரும் யானைத் தோலை வஸ்திரமாகக் கொண்டவரும் கபாலமாலையுள்ளவரும் ஸுவர்ணகிரீடம் தரித்த வரும் மஹாதேவரும் க்ருரத்தன்மையற்றவரும் க்ருரத்தன்மையற்ற செய்கைகளுள்ளவரும் ஸ்வதாஸ்வரூபியுமான சிவனுக்கு நமஸ் காரம். பிணையும் மஹாதேவரும் தரியம்புகரும் தரிபூத்தை அழித்தவரும் ஈசானரும் சங்கரரும் ஸர்வரும் சிவரும் விஸ்வேஸ் வரும் பவரும் உமரபதியும் பசுபதியும் விஸ்வரூபரும் ஹேஸ்வரரும் விருபாசுரரும் வ்ருஷபத்வஜரும் உக்ரரும் ஸ்தாணுவும் ரொத்தாரும் கௌரீசரும் ஈஸ்வரும் லீலகண்டரும் அஜகும் மன்மதனுடைய சரித்ததை அழித்தவரும் சான்யரும் நான்குமுகமுள்ளவரு மான பரமசிவனைத் தலைவணங்கிச் சாணமடைவாயாக, அரசனே! ஆதியும் அந்தமும் அற்றவரும் முக்துணங்களுள் அற்றவரும் நிரம்வருமான சங்கரா நமஸ்கரித்து அஞ்சலி செய்து கொண்டு அவரைச் சாணமடைகிறேன். தன்குபூஜித்தத்தக்கவரும் சலனமற்ற வரும் நித்தியரும் (பாவிகளிடத்தில்) கருணைபற்றவரும் உபகிஷத்

ஸ்வரூபியுமான அவரை அடைந்து அடிக்கடி சாணமடைகிறேன். ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் திராணிப்பவர்கள் எவருடைய அழிவற்ற ஸ்தானத்தை மோக்ஷமாகக் கருதுகின்றனரோ எவரைத் தத்வ மார்க்கத்திலிருப்பவர்கள் போகிகளுக்கு ஈசாகவும் அழிவற்றமோக்ஷ ஸ்தானமாகவும் முக்தர்கள் அன்புள்ளவராகவும் ஸமமாகப் பார்ப்ப வர்கள் (எங்கும்) ஸமமாக இருப்பவராகவும் கருதுகிறார்களோ, உல கங்களுக்கு உத்பத்தி காரணரும் தமக்கு உத்பத்தி காரணியிலாத வரும் தீர்க்குண ஸ்வரூபமுள்ளவருமான அவரைச் சாணமடைகிறேன்; ஸனாதனாரான அவரைச் சாணமடைகிறேன்; பக்தர்களுக்கு எளிதில் அடையக் கூடியவரும் பக்தியில்லாதவர்களுக்கு அடைய முடியாதவரும் பிரகிருதிக்கு அப்புரத்திலிருப்பவருமான அவரை நமஸ்கரிக்கிறேன்; சாணமடைகிறேன் என்று இவ்விதம் (மஹாதேவருக்கு) நமஸ்காரம் செய்து ஸுவர்ணத்தை அடைவாய். மனிதர்கள் அவரிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்திக் கணங்களுக்குப் பதியாயிருக்குந் தன்மையையும் அடைகின்றனர். ஸுவர்ண பாத் திரங்களைப் பற்றி என்ன ஸத்தேகம்? என்றார். மருத்தன் அவர் சொன்னபடி செய்தான், கங்காதாரை நமஸ்கரித்து உத்தமமான தனத்தை அடைந்தான். மகாதேவருடைய அருளால் அந்தத் தனத்தை பலவந்து குபேரன் போலானான்.

பாண்டவர் சிவஸ்துதி செய்து பொருள் பெற்றது.

ஆஸ்வமேதிக பர்வம் 63, 64, 65வது அத்தியாயங்களின் திரட்டு.

பிரமேஸனன் யுதிஷ்டிராரை நோக்கி மஹாஜஜே! நாம் பரம சிவனைப் பூஜித்து அதை (தனத்தைக்) கொண்டு வருவோம். உமக்கு சேஷமம் உண்டாகுக. விபுவும் தேவதேவர்களுக்கும் ஈசரும் குலத் தைக் கையிற் கொண்டவரும் மூன்று கண்களுள்ளவரும் ஆதியும் அந்தமுமற்றவரும் மஹேஸ்வரருமான அந்தச் சம்புவை நமஸ்கரிப் போம். உலகங்களுக்கு நாதரும் கணங்களுக்கு அதிபதியுமான அவரையும் அவருடைய அந்தப் பரிவாங்கையும் வாக்கிலுளும் மனத்தினுளும் செய்கையினுளும் அருள்புரியும்படி செய்து நிச்சய மாகத் தனத்தை அடைவோம். விருஷபத்வஜர் கிருபை செய்தால் அந்தத் திரவியத்தைக் கஷிப்பவர்களும் பார்க்கப் பயங்கரர்களுமான கின்னரர்களும் வசப்படுவார்கள். பிரபுவான அந்தப்பரமேஸ்வார் கிருபை செய்தால் பக்தர்களுக்கு அமரத்தன்மையையும் கொடுப் பார். ஸுவர்ணத்தைக் கொடுப்பதில் என்ன சந்தேகம்? முற் காலத்தில் அர்ஜுனனுக்குப் பிரஸன்னராகிப் பாசபத மென்னும் சிறந்த அஸ்திரத்தையும் பயங்கரமான பிரம்மசிரஸ் என்னும் அஸ்திரத்தையும் கொடுத்தார். தனத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? கொளவாவந்தனரே! எமெஸ்வரரும் அவருடைய பக்தர்கள். அவரும்

நம்மிடத்தில் கிருபையுள்ளவர். அவருடைய அனுகூலத்தால் இந்த ராஜ்யம் அடையப்பட்டது. தனஞ்சயன் கேசவருடன் சேர்ந்து பரமசிவனை அருள்புரியச் செய்து அஸ்திரத்தை அடைந்தான். பரமசிவன் பல்குணனுக் கெதிரில் பிரத்தியக்ஷமாகச் சூலத்தினால் (பகைவரின்) சேனையைக் கொன்றார். மஹாராஜரே! துரோணர் கர்ணன் (முதலான) பலிஷ்டர்களுடன் கூடின அந்தச் சேனையை மஹேஸ்வரரைத் தவிர (வேறு) எவன் மனத்தாலாவது ஆக்ரமிப்பான்? அவருடைய அனுகூலத்தினாலேயே உம்முடைய பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவரே உம்முடைய அஸ்வமேதத்தை நிறைவேற்றச் செய்யப் போகிறார் என்று சொன்னான். அந்தப் பீமனுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் மிக்க சந்தோஷமுள்ளவரானார். அர்ஜுனன் முதலானவர்களும் 'அப்படியே' என்னும் வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். பாண்டவர்களெல்லாரும் தன்மக்களைக் கொண்டு வர நிச்சயித்து மஹேஸ்வரைப் பூஜித்துப் பிரார்த்தித்துச் சென்றார்கள். (எல்லாரும் இம்ய)மலைக்குச் சென்றார். ராஜசிஷேஷ்டர்கள் உபவாசமிருந்து இரவில் குசசயனங்களில் வசித்தார்கள். பிராமணர்கள், 'அரசரே! மகாத்மாவான முக்கண்ணுக்கு இப்பொழுது பலியைச் செய்யும்' என்று சொன்னார்கள். யுதிஷ்டிரர் பரமசிவனுக்கு விதிப்படி பலியை வித்தஞ் செய்தார். தூபத்தினுடைய கந்தத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதும் புஷ்பங்களால் மூடப்பட்டதுமான தேவதேவரான சங்கரனுடைய ஸ்தானமானது மிகவும் விளங்கிற்று. அரசர், (இவ்விதம்) நுகர்நுகரும் (அவருடைய) எல்லாக் கணங்களுக்கும் பூசையைச் செய்து வியாஸரை முன்னிட்டுக் கொண்டு ரத்னமிருக்கு மிடத்திற்குச் சென்றார். பாண்டவர் அந்தத் திரவியத்தை எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும் மஹாதேவரைப் பூஜித்து வியாஸரால் அதுமதி கொடுக்கப்பட்டுப் புரோகிதரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஹஸ்தினாபுரத்தைக் குறித்துச் சென்றார். அந்தப் பெரிய சேனையானது திரவியத்தின் பாரத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டத்துடன் சுமந்துகொண்டு பட்டணத்தை நோக்கிச் சென்றது.

வண்ணாருந் தண்டுழாய் மாயோ னிறுமார்பும்
புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே னிறுமார்பு
மண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமார்பு மாலாவ
முண்டவனைப் பூசித்த பேரென் றுணர்ந்தியால்

—திருவிளையாடற் புராணம்.

தெய்வ மூர்த்த தத்துவார்த்தம்.

(கண்டாச்சிபுரம் திரு. வை. ச. இராமலிங்க முதலியாவர்கள்)

(சிவநேசன் ஆண்டு-8-46-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

நடராஜ மூர்த்தம்.

சிவாகம விதிமுறைப்படி யமைக்கப்பெற்றிலகுஞ் சிவாலயங்கடோறும், மகாமண்டபத்தின்கண், திவ்விபமான நடராஜ மூர்த்தங்காணப்பெறுகின்றது. இம்மூர்த்தத்தின் வடிவத்தை மிக நுணுகியறியுமிடத்து, அநேக தத்துவார்த்தங்களும், அதிசூக்தம் வுண்மைப் பொருள்களும் தெளிவாக விளங்குகின்றன.

நடராஜன் என்றால் நடன சபைக்குத் தலைவன். சபாநாயகர் என்பது மிதவே. சபாபதி எனினும்மையும். இவ்வுலகமே பொருநாடக வாங்காகவுழி, அதிற்றேனறி வசிக்க்கும் சராசர வுயிர்த் தோற்றங்களாகிய, பலஜீவராசிகளே நடிக்காளாகவும், "அவனன்றி யோரனுவு மசையாது" என்னு மானரே ரமுதமொழிக் கேற்ப, அவ்வசாசாங்கள் யாவையும் ஆட்டி இயக்குவிக் கும் மூலகாரணாகவும் இறைவன் விளங்குகின்றான். "ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே" என்னும் நம் காவுக்காசின் நன்மொழிக் கிணங்க நம்மையெல்லாமாட்டுவிக் கும் பொருட்டு அம்பலத்தாடும் பரமாத்மாவுக்கே நடராஜன் என்று பெயர். இவர் தம்மையடைந்த, சுத்தாத்மாக்களை யுய்விக்கும் பொருட்டுச் செய்தருளிய திருநடனங்கள் பல. இவைகளின் விரிவை சைவநூல்களில் கண்ணொர்க. "என்னத் தடைல் கண்டின்புற்றதா லிவ்விரு நிலமே" என்ற தமிழ்முறைக் கிணங்க, இம்மூர்த்தியின் திருநடனக் காட்சி வைபவத்தைக் கண்ணொண்டு தெரிசித்தார்க்கு மோட்சவின்ப மெளிதில் சித்திக்கு மென்பது நூல்களின் றுண்பு.

"ஊன் டைந்த வுடம்பின் பிறனியே
தான் டைந்த வுறுதியைச் சாருமால்
தேன் டைந்த மலர்ப்பொழிற் தல்லைபுள்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றுடொழு".

என்னும் பாசரம் இதனை நன்கு வலியுறுத்தும். இம்மூர்த்தத்தைப் பஞ்சகிருத்திய மூர்த்தம் என்றும், அவர் செய்யும் நடனத்தைப் பஞ்சகிருத்திய தாண்டவம், என்றும் ஆன்றோர் கூறுவர். எவ்வாறெனில்:— (1) அவர் கையிலிருக்கும் உடுக்கை சிருட்டியையும், (2) அணைத்தகரம் திதியையும், (3) மழுவாகிய அக்கினி சங்கா

ததையும், (4) ஊன்றிய பாதம் திரோபவத்தையும் (5) தூக்கிய திருவடி (குஞ்சித பாதம்) அனுக்கிரகமாகிய மோட்சத்தையும் குறிக்கின்றன. இதனை,

“தோற்றந் துடியதனிற் றேயுந்திதி யமைப்பில்
சாற்றியிடு மக்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமாய்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

என்ற பாசாதால் நன்குய்த்துணர்க. இதனை லிம்புர்த்தம் பஞ்சகிருத்திய மூர்த்தம் என்பது நன்கு விளங்கக் கிடக்கின்றது.

இந் நடராஜ மூர்த்தியின் சொரூபம், அவரது உண்மை நிலையையே காட்டுகின்றது. அவர் கங்கையையும், சந்திரனையும் தனது வெள்ளிய சடையினிடமாகத் தரித்திருக்கும் தோற்றமானது, இப் பிரமாண்ட சொரூபமே இவர் தேக மென்பதையும், அண்ட முகடே யவர் சிரம் என்பதையும், “மின்னிய மின்னலிற் பிறக்கம் நினைசடையே” என்னும் பட்டினத்தடிகளின் திருவாக்குப்படியின் மின்னற் கூட்டங்களே யவர் சடைகளென்பதையும், அண்டமுகட்டில் விளங்குந் தேவகங்கையுஞ் சந்திரனும், அவர் சடையிற் குடிய கங்காதேவியும் மூன்றும் பிறைச் சந்திரனுமாகு மென்பதையும் குறிக்கின்றன. சர்ப்பாபரணமாகிய நாகங் குண்டலி சத்தியையுணர்த்துகின்றது. இவ்வுலகமே யவர்தேகம்; விசங்காற்றே யவர் சுவாசம்; பாதாளமே யவர்திருவடிக ளென்பதையும், தேக முழுவதும் பூசியிளங்குகின்ற விபூதி தூளனம், அவர் தத்தவ சொரூபமான “ஞான ரூபி” என்பதையுங் குறிக்கின்றன. அவர் கையிற்றரித்திருக்கும் முத்தலைச்சூலம் பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் தாமே பெண்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது. இதனாலவர் சமயாதிதக் கடவுள் என்பது புலனாகின்றது. இவர் கடிக்குமிடம் பொன்னம்பலம் என்றும், சிதாகாயம் என்றும், சிதம்பரம் என்றும் கூடலை என்றும் கூறப்படுகின்றது. அம்பரம் என்றால் ஆகாயம்—வெறும் வெளி, பொது மன்றம் என்று பெயர். (சித் - அம்பரம்) சிதம்பரம், சித்தாகிய வெளி, அதாவது இருதய கமலஸ்தானம் என்பது பொருள். இந்தத் தூயவுள்ளமே ஞான மன்ற மெனப்படும். “ஆனந்தத் தேனிருந்த பொந்த” என்று மணிவாசகப் பெருமானைச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட இந்த ஞான மன்றமே, ஒங்கார மென்னும் திருச்சிற்றம்பலமாம். அதனுள் கடிப்பவனே நடராஜனும். அதுபற்றியே “ஒங்காரத்துட் பொருளை” என்றும், “உய்யவென்னுள்ளத்து ளோங்காரமாய் நின்ற மெய்யா” என்றும் ஆற்றோர் கூறுவாராயினர். ஒங்காரமே இவ்வுலக வடிவு. இவ்வுலகமே திருத்த மணிமன்றாக, நடராஜன் சகல சாரசப்

பொருள்களையு மியக்கி, பஞ்சகிருத்தியம் டத்துவான் வேண்டி, அனவாகமும் ஆனந்தகிருத்திஞ் செய்கின்றனர். இவ்வுண்மையைப் புலப்படுத்தவே, மற்ற விக்கிரஹங்களைப் போலாது, நடராஜ மூர்த்தத்திற்குத் திருவாசி பென்னும் பிரபையானது, அதனிடமிருந்து பிரிக்கவொட்டாமல் சேர்த்து அமைத்திருத்தல் காண்க.

இம்மூர்த்தி ஒரு திருக் காத்தில் உடுக்கை யேந்தி “ஓம்” என்னும் பிரணவ சப்தத்தினால் இவ்வுலகைத் தோற்றவித்தும், ஒரு திருக்கரத்தை யமைத்து ஞானிகளுக்கு மோன நிலையையும், ஒரு திருக்கரத்தை யணைத்து ஆன்மாக்களுக்குப் போக போக்கியங்க ளையும், ஒரு திருக்கரத்தில் அனலேந்தி ஆன்மாக்களின் பந்தங்களை யகற்றியும், ஒரு திருக்கரத்தில் மாணிக் காட்டி மாணப் போலத் தாலும் மனமுடையவர்கள் தன்னையறியப் படாமையையும், புலியத ளணிந்து அகங்காரத்தைப் போக்குந்திரனையும் முயல்களை மிதித்து ஊன்றியதிருவடியால் பிறப்பிறப்பையொழித்தும், ஆடவெடுக்கிட்ட திருவடியால் சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்தியாகிய மூன்றவத்தையங் கடந்த துரிய நிலையாகிய முத்தியையும் அருளுகின்றார் என்பதே இம்மூர்த்தத்தின் தத்துவார்த்தங்களாகும்.

இம்மூர்த்தியின் திருவடிப் பெருமையினையும் ஆடலின் பெருமையினையும்,

“மாயை தனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலஞ்
சாய வழுக்கியருள் தானெடுத்து—நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியி லான்மாவைக் தானமுத்தல்
தானெந்தை யார்பாதத் தான்”

“முத்தி - நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

“.....—ஆங்காரம்

அற்றாறிவரணி யம்பலத்தா னுடலிது

பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்”

என்று போதரும் ஆன்றோர் வாக்குக்களால் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியே போல், தெள்ளிதினுய்த்துணர்க. இம்மூர்த்தத்தை அறிவுடைப் பெருமக்கள் “பஞ்சாக்காவடிவம்” என்றும் கூறு கின்றனர். இதனை,

“மருவுந் துடியுடன் மன்னிய விச்ச
மருவிய வம்பு மன லுடன் கையுங்
கருவின் மிதித்த கமலப் பதமும்
உருவில் சிவாய நமவென வோதே”

என்ற திருமூலயோகிகளது வாக்கு நன்கு வலியுறுத்துகின்றது. தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆநந்ததாண்டவத் திரு நடங் குயிற்றும் பரமகருணாதியாகிய நடராஜமூர்த்தியை தூலபஞ்சாக்கரவடிவ முறையிற்கொள்ளுங்கால், திருவடியிலே “நகாரமும்” திருவந்தியிலே “மகாரமும்” திருத்தோளிலே “சிகாரமும்”, திருமுகத்திலே “வகாரமும்” திருமுடியிலே “யகாரமுமாக”ப் பாவனை கற்பித்துக் கூறுவான்றோர். இதனை,

“ஆடும் படிசேனை லம்பலத்தா னையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம்—கூடு
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகரு முகம் வாமுடிய பார்”

என்னும் உண்மை விளக்கச் செய்யுளாலுணர்க. இவ்விறைய வனைச் சூக்கும் பஞ்சாக்கர வடிவினனாகக் கொள்ளுமிடத்துத் தமருகந்தாங்கியதிருக்கரத்திலே “சிகாரமும்” வீசந்திருக்கரத்திலே “வகாரமும்” அபயத் திருக்கரத்திலே “யகாரமும்” அக்கினி யேந்துந் திருக்கரத்திலே “நகாரமும்” முயலகனை யூன்றிய திருப் பாதத்திலே “மகாரமுமாக” பெரியோர்கள் பாவனை கற்பித்துக் கூறுவர். இதனை,

“சேர்க்குந் தடிசுகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகர மபயகரம்—பார்க்கிலிறைக்
கங்கைகர மடிக்கீழ் முயல கனார்
தங்கு மகரமது தான்”

என்னு மானோர் வாக்கால் நன்குய்த்துணர்க. உண்மைநிலை யுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் இவரைப் பல்வேறுவிதமாகவும் உரு வகப் படுத்தி பலஞானர்த்தங்களை யுங் கற்பித்துக் கூறுவர். இம் மூர்த்தின் பெருமையோ அளவுகடந்தது.

இத்தகைய மேன்மையுடன் விளங்கும் நடராஜ மூர்த்தியின் ஆனந்தத் தாண்டவ திருநடனத்தை உள்ளமாகிய தகர புண்டரீக மேன்னு மிருகயஸ்தான சிதாகாச வெளியில் ஞானக்கண்கொண்டு, கண்டு அழிவில் இன்பமுத்தியடைய முயல்வோமாக!

“சிந்தை தேளியத் தேளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தை யினுள்ளே சிவனிருந்தானே” (திருமந்திரம்)

இந்தியாவின் தற்கால அரசியல்.

(கண்டாச்சிபுரம் திரு. வை. ச. இராமலிங்க முதலியாரவர்கள்)

ஆர்கலி சூழ்த்திலகு மிப் புவியில், மிக்க புராதனமாய், விசேஷ நாகரீகத்திலும், உயர்ந்த கல்வியிலும், அரிய கைத் தொழிலிலும், மிகுந்த வர்த்தகத்திலும் சிறந்து விளங்குவது நம் இந்திய தேசமேயாகும். இவ் விந்தியாவை ஆங்கிலேயேசுத்தவர்கள் கைக்கொண்டு, அரசாட்சி செய்யும்படியாய் நேர்ந்தது தெய்விக பென்றே நம்புவதற்கு அநேக காரணங்களுள்ளன. இது நம் நாட்டினர்க்கோர் அந்நிஷ்டமென்றே சொல்லலாம். நமது நாட்டின் பிரபல தலைவர்கள், சாதேச மன்னர்கள், சிற்றரசர்கள் முதலியவர்களின் ஒற்றுமைக் குறைவாலும், பொருமை, கட்சிப்பிளவு, வஞ்சகம், சூது முதலிய கொடுஞ் செயல்களாலும், நமது இந்திய தேசமானது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின்கீழ் வந்து சேர்ந்தது. தளராடியற்சி, ஊக்கம், கல்வியறிவு, செல்வீகம், பராக்ரமம், விஸ்வாசம், ஒற்றுமை, இராஜ தந்திரம் முதலிய சிறந்த குணங்கள் நிரம்பப்பெற்றிருந்த தன்மையால் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை ஆட்சிபுரியும் பெரும்பெற்றெய்தினர். நமது பெரிய இந்திய தேசத்தை இவ்வளவு சௌகரியமாகவும், சுலபமாகவும், எப்படியவர்கள் ஆட்சி செய்கிறார்கள்? அவ்வாளுகை எத்தகைத்து? அதன் பெருமை எப்படிப்பட்டது? சிறிய கிராமங்கள் முதல், அவ்வரசாட்சியின்கீழ் அமைந்திருக்கும் விதமெப்படி? நமது தேசத்து நன்மையையும், சமாதானத்தையும் எப்படி விருத்தி செய்கிறார்கள்? என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி, நாம் ஆராய்ந்தறிதல் மிகவும் அவசியமான காரியமாகும். அப்படிச் செய்வதால் நம்முடைய ராஜ விஸ்வாசம் விருத்தியடையு மென்பதற் கைய மில்லை.

ஆங்கிலேயரின் மேலதிகாரம்.

நமது இந்திய சாம்ராச்சியமானது இங்லண்ட் அரசாது (George v) அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. அவரே அதற்குப் பிரதானமான அதிகாரி. அவரே இந்தியாவிற்குச் சக்கிரவர்த்தி. பிரபுக்கள் மன்றம் (House of Lords), குடிசு மன்றம் (House of Commons), என இரு கூறுக ளடங்கிய பார்லிமெண்ட் (Parliament), என்னும் சபையின் உதவியைக்கொண்டும், அவற்றின் பிரதிநிதிகளடங்கிய கபினெட் (Cabinet) என்னும்

மந்திராலோசனை சபையின் உதவியைக்கொண்டும், அவர் லண்டனிலிருந்து இந்தியாவை ஆள்கிறார். அச்சபைகள் தமது சொந்த ராஜ்யத்தின்கீழ் அடங்கிய நாடுகளெல்லாவற்றிலும், இராஜ்ய விஷயங்களில் தலையையதிகாரஞ் செலுத்துவது போலவே, இந்திய இராஜ்ய விஷயங்களிலும், தலையையதிகாரத்தை வகிக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் மன்னரது மந்திராலோசனை சபையின் தலைவர், பிரதம மந்திரி (Prime Minister) எனப்படுவார். இச்சபையில் இந்திய விஷயங்களைப் பிரத்தியேகமாய்க் கவனித்துவரும் மந்திரி, (இந்திய அரசாங்கக் காரியதரிசி அல்லது இந்தியா மந்திரி) Secretary of State for India, எனப்படுவார். இவரே இச்சபையின் சார்பாகவும், சக்கரவர்த்தி சார்பாகவும், உண்மையில் இந்தியாவை ஆள்பவர். இந்தியாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தரூன் வைசிராய் முதல் அனைவரும் அவரது உத்திரவை மேற்கொண்டு நடக்கவேண்டும். அவரை நியமிக்கவும், நீக்கவும் அதிகாரமுடைய பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரிக்கு அவர் உத்திரவாதம் சொல்லவேண்டும். தவிர அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்திய வருவு செலவு திட்டத்தையும், இந்தியாவின் பலபாக்களும் அடைந்த அபிவிருத்தியைப்பற்றிய அறிக்கையையும் பார்லிமெண்டுக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவருக்கு ஆலோசனை கூறி உதவிபுரிவதற்காக லண்டனிலேயே இந்தியா சபை (India Council) பெயர் றுள்ளது. யுத்த சம்பந்தமான விஷயங்களில் இந்திய அரசாங்கக் காரியதரிசி அச்சபையின் அனுமதிபெற்றே நடக்கவேண்டும். மற்ற விஷயங்களில் அதன் ஆலோசனையைக் கேட்காமலும், அதன் தீர்மானத்துக்குக் கட்டுப்படாமலுங்கூட அவர் நடக்கலாம். அதில் பன்னிருவருக்கு மேற்படாது எண்மருக்குக் குறையாத அங்கத்தினர்கள் உளர். அவர்களுள் பாதிப்பேர் பத்து வருஷங்களுக்குக் குறையாது இந்தியாவில் வாழ்ந்து அது பவம் பெற்றவர்களாயும், உத்தியோக மேற்குஞ் சமயத்தில் ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னமே இந்தியாவிலின்றும் விலகாத வர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். தற்போது மூன்று இந்தியர்கள் அதில் அங்கத்தினர்களாக உளர்.

இந்தியா மந்திரிக்கும் இச்சபையினர்க்கும் முதலில் இந்திய வரும்படியிலிருந்து சம்பளம் அளித்துவரப்பட்டதாயினும், 1919 முதல் அவர்களைவரும் பிரிட்டிஷ் பொக்கிஷத்திலிருந்தேசம்பளம் பெற்று வருகின்றனர். இந்தியா மந்திரியும், அவரது சபையும், அவர்கள் சிப்பந்திகளும் வேலை செய்யுமிடம் “இந்தியா ஆபீஸ்” (India office) எனவழங்கும் இவர்களேயன்றி “இந்திய ஹை கமிஷனர்” (High Commissioner for India) என்னும் உத்தியோகஸ்தரொருவரும் 1919-இல் ஏற்பட்டசட்டப்படி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். கடன் வாங்கல், வியாபார ஒப்பந்தங்களேற்படுத்தல்,

உபகாரச் சம்பளம் அளிப்பதை மேற்பார்வையிடல், வெளிநாடுகளிலுள்ள இந்திய மாணவரது சொகரியங்களைக் கவனித்தல் முதலியவைகள், அவரது வேலையாகும். அவரது சம்பளமும் அவர் காரியாலயத்தின் நிர்வாகச்செலவுகளும் இந்திய பொக்கிஷத்தினின்றும் அளிக்கப்படுகின்றன.

இந்திய சாம்ராஜ்ய துரைத்தனம்.

(The Imperial Government of India)

இவ்விதம், சக்கரவர்த்தி, பார்லிமெண்டு சபையார், பிரிட்டிஷ் காபினெட், இந்தியா அரசாங்கக் காரியதரிசி, இந்தியா சபையினர், ஹை கமிஷனர் ஆகியோர் சேர்ந்து நடத்தும் துரைத்தனம் ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கப்பாலிருந்து நடைபெறுகின்றது. இந்தியாவுக்குள்ளேயே டில்லியிலிருந்து இந்தியாவைப் பரிபாலிப்பது வைஸ்ராயின் துரைத்தனம். அவர் சக்கரவர்த்தியின் சார்பாக இந்தியாவை ஆள்வதால் அவர் இராஜப்பிரதிநிதி (Viceroy) எனப்படுகிறார். இந்தியாவிலுள்ள கவர்னர்களுக் கெல்லாம் அவர் மேலதிகாரியாயிருக்கலால் அவருக்குக் கவர்னர் ஜெனரல் (Governor General) என்னும் பெயரும் வழங்கப்படுகின்றது. இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுவான இராஜ்ய விஷயங்களை பெல்லாம் கண்காணிப்பதே அவர் வேலை. இந்தியாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்க ளெல்லாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும். சுதேச அரசாங்கங்கள் விஷயத்திலும் அவருக்குப் பூரண அதிகாரமுண்டு. சாதாரணமாக அவர் ஐந்து வருடங்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிறார். சில சமயங்களில் அக் கால அளவு அதிகமாக்கவும்படும். அவர் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியின் சிபார்சுப்படி நியமிக்கப்படுகிறாயினும், இந்தியா மந்திரியின் சொற்படியே அவர் நடக்கவேண்டும்.

இராச்சிய பரிபரலனத்தில் அவரது நிருவாகசபை அவருக்கு உதவியாயுள்ளது. அதன் அங்கத்தினர்களிலொருவர் “உள்நாட்டுத் துரைத்தன விஷயங்களையும்”; ஒருவர், வரிவசூல், விவசாயம், முதலியவற்றையும்; ஒருவர் வியாபாரம், தொழில், தாது, தபால், இருப்புப்பாதை, ஆகியவற்றையும்; ஒருவர் சட்டங்களை ஏற்படுத்தல், அவைகளைத் திருத்தல், சட்டசபைகளை மேற்பார்வையிடல், ஆகியவற்றையும்; ஒருவர், சேனாதிபதி ராணுவத்தையும், ஒருவர் கல்வியறிவறித்தியையும், ஒருவர் பொக்கிஷத்தையும் கவனிப்பார். வெளிநாட்டுச் சம்பந்தங்களையும், சுதேச சமஸ்தான விஷயங்களையும், வைஸ்ராயே (Viceroy) கவனிப்பார். முக்கிய விஷயங்கள் தவிர மற்றவற்றில் அங்கத்தினர் அபிப்பிராயப்படியே நடப்பர். வைஸ்ராயும் இச்சபையின் தீர்மானத்தாற் கட்டுப்பட்டவல்லர். இதில் மூன்று இந்திய அங்கத்தினர் உளர். வைஸ்ராயும் அவரது நிரு

வாகசபையும் சேர்த்துச் “சபையோடு கலந்த கவர்னர் ஜெனரல்” (The Governor General in Council) என வழங்குவதுண்டு.

இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுவான சட்டங்களை ஏற்படுத்த இரண்டு சபைகளுள்ளன. அவைகளுள் அறுபது அங்கத்தினர்க ளடங்கிய “அரசாங்கசபை” (The Council of State) மேற்சபை. அதின் அங்கத்தினர்களில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் தொகை இருபதுக்கு மேற்படாது. இந்தியா சட்டநிருபண சபை (The Legislative Assembly) என்பது கீழ்ச்சபை. அதன் மொத்த அங்கத்தினர்கள் 144. இதில் எழில் ஐந்துபேர் ஜனங்களால் தேர்தெடுக்கப்படுவார்கள். இவையிலியில் கூடும். இவ்விரண்டு சபைகளையும் கூட்டும் அதிகாரம் வைஸ்ராய் (Viceroy) க்குண்டு. அவைகளால் கொண்டுவரப்படும் மசோதாக்கள் (Bills) அவர் அனுமதியின்றிச் சட்டமாகா. மேலும் அத்தகைய மசோதாக்களை மாற்றவோ, தடைப்படுத்திவைக்கவோ, அடியோடு ரித்துதி விடவோ மட்டுமன்றி; நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் என்பதாகத் தோன்றும் சட்டங்களைச் சட்டசபையினது மறுப்பை அசட்டை செய்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரவும், கடைசியாக அவ் விரண் டையும் கலைத்துவிடவுங்கூட அவருக்கு அதிகாரமுண்டு. வரவு செலவு திட்டத்தில் சில விஷயங்களில் மட்டும், அவர் அச் சபையின் அனுமதியின்றியும், அவற்றின் அபிப்பிராயத்தை மீறியும், ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். மற்றவிஷயங்கள் சபையின் அபிப்பிராயப் படியே நடைபெறும். வைஸ்ராய், அவரது நிருவாகசபை, இவ் விரண்டு சட்டசபை; ஆகியவைகளுடன் சேர்ந்து நடத்துவதே, இந் தியாவுக்குள்ளேயே நடக்கும், சாம்ராச்சிய துரைத்தனமாகும்.

மாகாண துரைத்தனம்.

Provincial Government.

இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுவான காரியங்களைச் சாம்ராச் சிய துரைத்தனத்தார் நடத்துகின்றனர். தவிர, ஒவ்வொரு மாகா ணத்திற்கும் தனித்தனி துரைத்தனங்களிருக்கின்றன. கவர்னரும், அவரது நிருவாக சபையும், மாகாண சட்டசபையும் சேர்த்தே மாகாண துரைத்தனம் எனப்படும். ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் அதிபதியா யிருப்பவர் அதன் கவர்னர். பஞ்சாப், மத்தியமாகா ணங்கள், பீஹார், ஒரிஸா, பர்மா ஆகிய நான்கு சிறுமாகாணங் கட்டும் அதிபதியாயிருப்பவர்கள் லெப்டினென்ட் கவர்னர்கள். (Lieutenant Governors) எனப்படுவர். கவர்னர் ஐந்து வருஷங் களுக்கொருவராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, இம்முன்றின் கவர்னர்கள் மட்டும், சக்காவர்த்தியாலே

நேராகநியமிக்கப்படுகின்றனர். ஏனையவற்றின் கவர்னர்கள், கவர்னர் ஜெனரலின் சிபார்சைக்கொண்டு நியமிக்கப்படுகின்றனர். கவர் னர்கள், வைஸ்ராயின் உத்தரவுப்படி நடக்கவேண்டியதுடன் அவருக்கு உத்தரவாதம் சொல்லவும்வேண்டும். சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா இவற்றின் கவர்னர்களுக்கு மட்டும் நேராக இந்தியா மந்திரியோடு சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளவும், கவர்னர் ஜெனரல் மீதுள்ள குற்றத்துக்காக இந்தியமந்திரியிடம் முறையிடவும் உரிமை யுண்டு.

மாகாணநிருவாக சபையை இருகூறுகளாகப் பிரிக்கலாம். கவர்னரோடு அவருக்கு தனிப்பாதிருக்கும் காரிய நிர்வாக அங்கத் தினர் (Members of the Executive council) ஓரம்சம். மாகா ணத்து மந்திரிகள் (Ministers) மற்றோரம்சம். மேற்சொன்ன அங்கத்தினர்கள் துரைத்தனசேவையிலே நெடுநாளிருந்து உயர்ந்த வர்கள். வரி வசூல், கீர்பாய்ச்சல், வரவுசெலவு கணக்குகள், நியாய விசாரணை, உள்ளூர்ப் பாதுகாப்புமுதலிய முக்கியமான விஷயங்களை அவர்கள் கவனிப்பார்கள். அத்தகையவற்றிற்கு ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டவிஷயங்கள் (Reserved Subjects) என்று பெயர். மந்திரிகள் சட்டசபையின் அங்கத்தினர்களிலிருந்து, அவர்கள் குடிசனிடம் பெற்றுள்ள ஆதரவை பொட்டிக் கவர்னரால் நியமிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் சட்டசபைக்கு உத்தரவாதம் சொல்லவேண்டும். சட்ட சபையைத் திருப்பிச் செய்யக்கூடிய வழியில், அவர்கள் நடந்து கொள்ளாவிடில், அதின் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் நடத்தையைக் கண்டித்து அவர்களைப் பதவியிலிருந்து விலக்கச் செய்யவும் கூடும். கவர்னருக்கும் அவர்களை நீக்கும் அதிகாரம் உண்டு. கல்வி, சுகா தாரம், கைத் தொழில் விருத்தி, கூட்டுறவு, உள்ளூர் சுயாட்சி, முதலிய மற்ற விஷயங்களை மந்திரிகள் கவனிப்பார்கள். அவர்க்கு மாற்றப்பட்ட விஷயங்கள் (Transferred Subjects) என்று பெயர். இவ்வாறு இருபிரிவுகளாக நடத்தப்படுவதால் இந்த ஆட்சி இரட்டையாட்சி (Diarchy) எனப்படும்.

மாகாணத்துக்கு அவசியமான சட்டங்களை ஏற்படுத்துவது மாகாணசட்டசபை. அதின் அங்கத்தினரில் நூற்றுக்கு 70 பேரா வது ஜனங்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாயிருப்பார்கள். இந்தியசட்ட நிருபண சபைக்கும் வைஸ்ராய்க்குமுள்ள சம்பந்தமே இச்சபைக்கும் கவர்னருக்கு மிடையே யுள்ளது. ஒதுக்கிவைக்கப் பட்ட விஷயங்களில் அதன் அதிகாரஞ் செல்லாது. அதன் மசோதாக்களை நாட்டு நன்மைக்கு விரோதமானவை யெனக் கூறித் தடுத்தும் அதிகாரம் கவர்னருக்குண்டு. மக்களது நன்மைக்கு அவசியமானவை யெனக் கவர்னரால் கொண்டுவரப்படும் மசோ

தாக்களை அவர்களால் மறுக்கமுடியாது. அதன் மசோதா எதுவும் கவர்னர் அனுமதியையும், கவர்னர் ஜெனரலின் அனுமதியையும், பெற்றபின்னரே சட்டமாகும். கவர்னர் அவசியமெனத் தீர்மானிக்குஞ் செலவுகள் தவிர, மற்ற வகையில் வரவு செலவு கிட்டத்தைப்பற்றி விவாதித்து அதில் மாறுதல்செய்ய அதற்கு அதிகாரம் உண்டு. இங்கிலாண்டில் நடைபெறும் “பிரிட்டிஷ் துரைத் தனம்” இந்தியாவுக்குள்ளேயே நடக்கும் “இந்தியா சாம்பிராச்சிய துரைத்தனம்” இந்தியாவின் பல பிரிவுகளாகிய மாகாணங்களில் நடைபெறும் “மாகாணத்துரைத் தனம்” ஆகிய மூன்றுமே தற்கால ஆட்சி முறையில் முதன்மை யானவைகளாகும். மாகாணத்துக்குட் பட்டநகரம், ஜில்லா, தாலுகா, முதலிய சிறுபிரிவுகளின் துரைத் தனம், நகரபரிபாலனசபை, ஜில்லாசபை, தாலுகாசபை (தற்காலம் எடுபட்டது), கிராம பஞ்சாயத்துசபை முதலியவற்றால் நடத்தப்படு கின்றது. இவற்றின் அங்கத்தினர் அனைவரும் சென்னை மாகா ணத்திலேற்பட்டுள்ள புதிய சட்டப்படி குடிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றவர்களாவர். இவையே சுய ஆட்சியின் அடிப்படையான ஸ்தாபனங்களாம்.

தவிர, தேச அமைதியுடன் பொதுவாய் அரசியலை நடத்தவும், வருவாய்களை ஒழுங்குப்படுத்திக் தேசத்தைச் சரிவரப் பரிபாலனம். பண்ணிவரவும் ஒவ்வொரு மாகாணங்களிலும் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதின்கீழ் ரெவினியூடிவிஷன் வாரி, பல நீதிவிசாரணை மன்றங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மாகா ணங்கள் பல ஜில்லாக்களாகவும், ஜில்லாக்கள் தாலுக்காக்களாகவும், தாலுக்காக்கள் பிரிக்காக்களாகவும் (Taluk) பிரிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. பல கிராமங்கள் சேர்ந்தது பிரக்கா எனப் படும். மேற்கண்ட ரிவின்யூ டிவிஷன்கள், கலெக்டர், சப் கலெக்டர், டிப்டி கலெக்டர், தாசில்தார், டிப்டி தாசில்தார், ரிவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர், மணியம், கர்ணம், கோட்டி, தலையாரி என்றபிரிவினை யுடைய கவர்ன்மெண்ட் உத்தியோகஸ்தர்களால் பரிபாலிக்கப்படு கின்றன. தேச மகாஜனங்களின் பொதுப்பாது காப்பும் தேச அமைதியும் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டாரால் கவனிக்கப்படுகின்றது விரிக் கிற பெருகும். இதுவே நமது ஆங்கில இந்திய அரசாட்சியின் அமைப்பு.

சோமசுந்தர விஜயம்.

(திருவல்லிக்கேணி வேதாகமோக்த சைவ சிந்தாந்தசபை காரியதரிசி திரு. நல். கண்ணப்ப முதலியாரவர்கள்.)

சென்னை மாநகரின் கண்ணுள்ள சூளை என்னும் இடத்தில் வசித்துவந்த ஸ்ரீ சோமசுந்தர நாயகரை உலகின் கண்ணுள்ள பலரு மறிவார்கள். இவர் தமிழ்நாட்களை நன்குதேர்ந்த வித்துவசிரோன் மணியாரும், ஆரியமாகிய வடநாட்களில் உபநிடத வேதாந்தாதி ஆத்துமபோத கிரந்தங்களான பிரபல சுருதிகளை ஆய்ந்தறிந்த மேதாவினாரும், “தானாட்டித் தனது நிறுப்பு” என்னும் புலவர் மதத்தினில் வழுவாத குணமுடையவராகியும், வேதசமাজகண்டன முதல் மெய்கண்டார் தூஷணை மறுப்பு என்பதினாதிபாக ஐம்பதிற கதிகமான பெரிதுஞ் சிற்துமான புத்தகங்களை வேதாகமங்களி லுள்ள தகுந்த பிரமாணங்களுடன் வெளியிட்டும் பரமதவாதியர் கள் செய்த தூஷணைகளை நிராகரித்த பரம சிலாகனிபராயும், சைவ சமயிகளுள் குன்றிலிட்ட விளக்குப்போல குவலயமெங்கும் தன் பெயர் நிலைத்து நிற்குமாறு செய்து கொண்டவராயும், கல்வி மாத் திரத்தினாலே தூல்களை எழுதிப் பாப்பித் தாமோன்றிலும் பதிய நிலலாதாரைப் போலவல்லாது, சமயம் விஷேஷம் முதலிய சைவ நிலைகளைத் தகுந்த சிவாசாரியார் வழித்தாகப் பெற்று, சிவபூஜை சிவத்தியானம் முதலிய நற் கருமங்களை யுடையவராயும், தமது வாலிபதாசையில் தம்மாலேற்படுத்தப் பட்டுள்ள “வேதாகமோக்த சைவ சிந்தாந்த சபை”யினை அநேகவிடங்களில் தாபனம் செய்தும் செய்கித்தும் பிரக்கியாதி பெற்றவராயும், அவைகள் அழிபாதிருக் கத்தக்க தகுந்த ஊர்ச்சிதங்களை ஏற்படுத்தி யுள்ளவராயும், மாதுரய மான வாத்தொனியினையும் சுத்தமான வசனநடையினையும் உடைய வராயும் விளங்கினவர்.

மதம் பற்றி இவர்மாட்டுப்பகை யுடையவர்களிலும் கல்விவன் மையினை யுடையாரநேகர் இவரது அபூர்வ உபநியாசங்களைக் கேட்க விரும்புவ துடையாராக இருந்தனர்.

சங்கராமானுஜ ஸாமநாதபண்டித நீலகண்டாதி பாஷ்ய ரகசி யங்களை அறிந்தவர்களும் சாதிகப்பந்தாதிபரான அப்பய தீக்ஷித கிரந்தங்களில் சைவாதிக்கம் பொருந்தின கிரந்தங்களின் அருத்தங் களை நன்குணர்ந்தவர்களும் இத் தமிழ் நாட்டில் இவரையன்றி வேறெவரையும் இன்னாரிருக்கின்ற ரொன்று எடுத்துரைக்க இடமில் லாதவராக இருந்தனர்.

பகஷ்பாதமின்றிப் பொதுவாக ஆராய்வாருக்குப்போகமான ஸத் கிரந்தங்களை இயற்றிய இப்பெரியவர் கூடித்திரிய வன்னிய குலத் திற் பிறந்து, இல்லற ஆசிரமத்தில் ஏகமனைவியோடு ஒழுக்கத்தவருது ஐம்பத்தைந்து வயது வாழ்ந்தவர்.

சைவ சமயத்தை அபிமானித்த இவரது நண்பர்கள் உள்ளூரிலும் அநேகமாய் இருக்கின்றார்கள். இவர் தமதுவாணஸ் முற்றும் சைவ சமய விருத்தியிலேயே கழித்து வந்தமையால் தமது குடும்ப சேஷமத்தை நோக்காமலிருந்து விட்டனர்.

பின்னர் இவர் சிலமாதமாக தேகபலம் குன்றி பிரசங்கநாட்டியம் குறைந்திருந்ததெனினும் இவருக்கு எழுதும் வல்லபம் மாறாதிருந்தது. ஒருக்கால் தேக ஜாட்டியத்தி னிமித்தம் எழுத்தைப் பாற்ப தற்குக் கூடாமை யாயிருந்த காலத்தும் “மெய்கண்ட சிவ தூஷண நிக்கிரக” மென்னும் தூஷண தாமசொல்ல வேறொருவர் எழுதச் செய்து அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

இத்தகைய சிர்க்கையும், வல்லபமுமுள்ள நமது ஸ்ரீ ஸ்ரீ நாயகர் அவர்கள் அக்கினி குலத்தவராயினும் மதத் துவேஷிகள் விஷயத் தில் சிறிது பேதம் பாராட்டினரல்லது பக்தி விஷயத்திலும், அடியார் விஷயத்திலும், ஜாதி விஷயத்திலும், சமயவிஷயத்திலும் சிறிதும் பேத மில்லாதவராயிருந்தனர்.

இவர் 1846-ல் (பிரவஸ்ர ஆனிஸ்ரீ) அவதரித்து 16-வய திற்குள் தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம், இங்கிலீஷ் பாஷைகளில் நன்கு பயின்று சிங்ஸ் சர்வீஸ் என்னும் பரிட்சையிற் நேர்ந்து, மொபிசல் போலீஸிலும் முனிசிபாலிடியிலும் சில வருடகாலம் உத்தியோகஞ் செய்து வந்தனர்.

அக்கால் தமிழ், சமஸ்கிருத பாஷைகளில் அகி தீவிர முடைய வராய் ஏனைய மத நூற்களையும், இலக்கண இலக்கிய தர்க்க சாஸ்திரங்களையும் வரம்புறப் பயின்று அவற்றுண் எவ்வகை அளவைகளா னுஞ் சைவ சமயமே வேதாகமோக்த சத் சமயமெனத் தெளிந்து, தாம் உத்தியோகத்தி னிருந்தவண்ணமே முதலிற் சென்னையிற் சிவ பத்தியாதி லௌகீக வைதீக தரும சகிதமாய்ப் பிரசங்கஞ் செய்து வந்தனர். அப் பிரசங்க நோக்கம் தமது உத்தேசம்போல் நடத்து தற்குக்காலங்கூடாமை யையும், தேஷத்திரவாசஞ் செய்தற்கு சாவகா சமின்மையையும் கருதி உத்தியோகத்தினின்றும் நீங்கி, கற்றோர் நட்பையும், ஆலய சேவையையும் விரும்பி பலசேஷத்திரங்களுக்கும் சென்று “சைவத்தின்மேற் சமயமில்லை” என்னும் சித்தாந்த பூர்வ கமாய்க் பிரசங்கமழை பொழிந்து, யாவருஞ் சைவத்துறையிற் படிந் தாய்ச் செய்து வந்தனர். (எனவே இவர் பிரசங்கஞ் செய்ய ஆரம் பித்தது 16 வயதுக்கு மேலும், உத்தியோகத்திலுமிருந்தது 17, 18 வயதிற்கு மேலும், உத்தியோகத்தை விட்டது 21, 22 வயதிற்கு மேலுமாம்.)

இவர் தமது தேகசிரமத்தைப் பாராது எங்கணும் ஆனந்த மழை பெய்ததுபோலும் செய்துவந்த பிரசங்க விஷேடத்தையறிந்த மதுரை, திரிசுரபுரம், சேலம், நாகை, கர்ஞ்சிபுரம், சிதம்பரம் முத

லிய இடங்களிலுள்ள அன்பர்களின் வேண்டுகோளின்மீது ஆங் காய்கு சென்று உபந்தியாசித்தும், சைவ சித்தாந்த சபைகளை ஏற் படுத்தியும், பக்திஞானவைவராக்கியங்களை உண்டுபண்ணியும் வந்தனர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ ஸ்ரீ, நாயகர் அவர்கள் நடத்தும் பிரசங்க விசே ஷத்தையும், பக்தி சிர்க்கைகளையும், கல்வியின் பிரபாவத்தையும் நோக்கிய திருவாவடுதறை, தருமபுரம், மதுரை முதலிய விடங்களி லுள்ள மகுடாதிபதிகளும், ஜமீன் தாரர்களும் மற்றேனையகனவான களும் இவர் விஷயத்தில் அன்பும், மரியாதையும் காட்டிவந்தனர்.

இராமநாதபுரம் மகாராஜா ஸ்ரீமான் பாஸ்கர சேதுபதி அவர் கள் நமது ஸ்ரீ ஸ்ரீ, நாயகர் அவர்களின் தீவிரதாத்தையும், மற்ற ஒழுக்க வழக்கமாகிய நன்னெற்களையும் உணர்ந்து நேரில் வர வழைத்து சிங்கமுதத்தினையுடைய பொன் தோடா ஒன்று செய்து அதில் ‘சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்’ என்று எழுதி அதனை கும்ப கோணம் ஜகத்குருபீடம் ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் முன் னிலையில் பரிசளிக்கப் பெற்றனர். அன்றி மகாராஜா அவர்களின் நன்றியத்தையும் நல்லுதவியையும் பெற்றனர்.

இவர் கடைசியாய் 1901-ல் பிப்ரவரிஸ்ரீ 22-ல் சுக்கிரவாரம் மாலை 5-மணிக்கு தமது ஆசாரியகுருக்களைத் தருவித்து தமக்கு வியோக காலத்தில் இன்னின்னபடி (சைவ நெரிபோல்) நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அவரிடம் விபூதி பெற்றுக்கொண்டு தமது அருமைக் குமாரனை அழைத்து தேவார திருவாசகங்களை வாசிக்கச்செய்து திருவருளினை மறவாது பூரண உணர்ச்சியோடு பரிபூரண திசையை அடைந்தனர்.

இவரால் சென்னையில் ‘வேதாகமோக்தசைவ சித்தாந்த சபை’ ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 70 வருடங்களாக நடைபெற்று வருகின்றது, இச்சபையைச் சேர்ந்த சிவ நேயர்கள் சைவ சமயத்திற்குப் பரமா சாரியார் போலிருந்த இவர்களது பெயரால் யாதேனும் ஓர் ஞாப கச் சின்னம் செய்துவைப்பார்களென நம்புகின்றனம்.

எமது ஸ்ரீ ஸ்ரீ நாயகரவர்கள் மீது இயற்றப்பட்ட நூல்கள் பலவற்றுள், சோமசுந்தரக்காஞ்சி, சோமசுந்தர பஞ்சகம், சோம சுந்தர அஷ்டகம், சோமசுந்தரமும்மணிக்கோவை, சோமசுந்தரதோத் திரசோடசம் முதலிய நூல்கள் முன்னரேயே வெளிவந்துள்ளன.

நலமுடைய சிவசமய குரவர் நாவ்ர்
நயக்கு மெய்மைச் சந்தானர் நன்குவாழி
வலமுடைய தேவாரமுதற் பளிஞ முறையாம்
வண்மை யருட்பா வவைகள் வாழி வாழி
தலமுடைய வேதாக மோக்த சைவசித்தாந்த
சபையுறத்த சோமசுந்தா காம வாழி
கலமுடைய சிவனடியார் உருத்தி சாக்கமுங்
களிமகிமைத் திருநீறுங் கலந்துவாழி.

இந்நாளில் நமக்கு எதிரே நின்று போராடி நிற்குமியக்கங்கள் பலவுள்ளன. இவை கலி ஐயாயிரப்புரட்சியின் பலன் என்று சொல்வது யிகையாகாது. நமது முன்னோர்கள் சகிக்க முடியாத தன்பக்களைச் சில சமயங்களில் அனுபவித்திருப்பதை நாம் சரித்திர வாயிலாக அறிகிறோம். அவர்கள் வழிவந்த நாங்களும் கஷ்டங்களை ஏற்று அனுபவிப்பதில் என்னவியப்பிருக்கிறது.

வேதங்களும் ஆகமங்களும் உள்ளவரையில் அவற்றின் வழியே நடப்பவர்கள் விலகி வேறு வழிகளிலே நடக்கவே மாட்டார்கள். அரசனுடைய சட்டத்தை மீறி நடந்தால் என்னகிடைக்குமோ? அது போலவே கடவுளுடைய சட்டத்தை மீறி நடந்தால் கிடைப்பது இன்னதென்று அவர்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும். உலகத்தில் தோன்றி உலாவுகிற புதிய இயக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் நீடித்து நிலைநிலாமல் மிகச் சொற்ப காலத்தில் மறைந்து போவதை நாம் கண்ணாற்றண்டு வருகிறோம். விதவா விவாகம் புனர்விவாகம் கப்பல் யாத்திரை பிராமணரல்லாதார் என்னும் இயக்கங்கள் எக்கே? போனவிடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டமை கண்கூடே யன்றே? அவை போலவே சாதியைக் கெடுக்கச் சமயம் கோக்கி முயலும் இந்த இயக்கமும் சில காலத்தினுள் மாய்ந்து போதல் திண்ணமேயாம்.

ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டை வேரோடு அழித்துவிட ஒரு வீரகேசரி அல்ல ஆயிரக் கேசரி ஒன்று கூடி வீரமுழக்கஞ் செய்தபோதிலும் பயனுண்டாதல் குதிரைக்கொம்பேயாகும். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நிலைத்து நிற்கும் சாதி வேற்றுமையாகிய சரபம் ஒன்றுக்கு முன் ஆற்றல் இழந்தபோதும் கேசரி ஆயிரம் முழக்கினாலும் அம்முழக்கம் பயனின்றி ஒழிதல் நிச்சயமேயாகும்.

இந்நாளில் கலி புருடர் சிலர் தோன்றி ஜாதிக் கட்டைக் குலைக்க பார்த்தாலும் அது இன்னும் நன்றாக வேரூன்றிச் செழித்து வளருமே யன்றிக் கெட்டொழிதல் இல்லை. கலிகாலத்தின் பயனாக ஐயாயிரப்புரட்சி வருமென்று முன்பே நம்முன்னோர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்புரட்சி இப்போது தோன்றி யிருக்கிறது.

இந்த நெருக்கடியான காலத்தை நாம் தைரியமாகவும் சத்தோஷமாகவும் ஏற்றுக்கொள்வதோடு மேலும் இந்தவிதமான கலிகால நவீன இயக்கங்கள் தோன்றி நம்முடன் தோள் தட்டிப் போர்புரிய எழினும் நாம் சாத்து விக முறையைப் பின்பற்றிக் கலங்காத நெஞ்சத்தோடு அசைவின்றி இருத்தல் வேண்டும். இருப்போமாயின், சில காலத்தில் தாமதமே இந்தப் புதிய இயக்கங்கள் வந்த வழி கூடத் தெரியாமல் மறைந்துவிடும்.

பசு பசுவாகவே இருக்குமன்றி எருமைமாக மாறமாட்டாது. குதிரை கழுதையாக மாறமா? குதிரைச் சாதி மாறாமல் குதிரைச் சாதியாகவே நிலவும் இதைமாற்ற நினைப்போர் மகி சாலவும்வியக்கற்பாலதேயாம்.

சமயப்பற்றையும் சாதிப்பற்றையும் நீக்கிவிட முயல்வது வீண் முயற்சியென்பதைத் தற்கால நாகரிகக்கலி அவதார உத்தம புருடர் தமது திருவுளத்திலே நன்றாகப் பதித்து வைத்தல் வேண்டும்! ஆலயப் பிரவேச சட்டம் வலி குறைத்து அழிந்த பின்னுஞ் சாதியைக் கெடுக்க முயற்சிப்பது எவ்வளவு அறியாமை!

—ஞானசித்தி பக்கம் ௨௬௮.

(க - ணி) மனம் தன்னை நோக்குதலால் சிவம் தோன்றப் பெற்று அச் சிவப் பற்றும் அற்றுச் சிவமாயிருப்பவனே சிவயோகியாவான் என்பதாம்.

சிவப்பற்று அறுதலாவது சிவனைப் பற்றி நிற்கின்றோ மென்னும் போதம் அறுதல். அப்போதம் அற்ற காலத்து, பற்றுகிறதானும் பற்றுதற் றொழிலும் பற்றப்படு பொருளுமாகிய வேற்றுமை யற்றுச் சிவமாயே யிருந்து சிவானந்தத்தை அதுபவித்துக் கொண்டிருப்பன். அதுபவிப்பது, அதுபவித்தல், அதுபவிக்கப்படுவது என்னும் வேற்றுமையின்றி அதுபவம் எவ்வாறு கூடுமெனின், உயிரானது, உடலாயிருந்து உடலையதுபவிப்பது போல் சிவமாயிருந்து சிவனையதுபவித்தல் கூடுமென்க. இதனை, “தானான தன்மயமே யல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட்டாங் கே, போனாலுங் கர்ப்புரதீபம் போலப் போயொழிப்பதல்லாது புலம் வேறின்றும், ஞானகாரத்தினொடு ஞேய மற்றை ஞாதிருவும் நழுமாமல் நழுவி நிற்கும், ஆனலு மிதன் பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வ ரதுவானு லதுவாவ ரதுவே சொல்லும்”. என்னுந் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கா னறிந்து கொள்க.

நடுவு என்றவிடத்து உகரம் சாரியை.

நிறுத்திக்கொள்வதற்கு ஒர் இடம் வேண்டுமாதலின் தன்னிடத்தி லென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தன் என்பது மனம். நிறுத்திக்கொண்டால் நெஞ்சில் மருவி நிற்கும் ஒளி தெளிவுறவுறும் என்பதனாலும் நிறுத்துதற் குரிய இடம் மனமென்பது பெறப்படும்.

மனத்தை அம்மனத்தினிடத்தில் நிறுத்துதலாவது - மனமென்பது, பொருள்களைச் சுட்டி இதுவோ அதுவோ என்று உயிர் ஐயுற்று நிற்கற்குக் கருவியாகிய நினைவு ரூபம். இந்த நினைவை, வெளியேயுள்ள பொருள் களிலும், உள்ளே யுள்ள தானங்களிலும் செல்ல வொட்டாது அந்த நினை வையே நினைக்கச்செய்தல் தன்னிடத்தில் நிறுத்ததல். அங்ஙனம் நிறுத்தும் பொழுது, அந்தினைவு, தன்னைக் கருவியாகக்கொண்ட ஆன்மாவினிடத்து நிலைபெறும். பெறவே, ஆன்மாவை வியாபித்திருக்கும் ஒளி ரூபமான சிவத் தோன்றும். நினைவை நோக்கில் சிவத்தோன்றுமென்னும் இவ்வுண்மையை, “அத்துவித அனுபவத்தை யனந்த மறை யின்னயின்ன மறியே மென் னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிக் குணத்தைத் தன்னுளால் நினைவுக் குன்னே, வைத்து வைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாக எந்நாளும் வளர்த்துக் காக்கும், சித்தினை மாதுவெளியை தன்மயமாமானந்தத் தெய்வந்தன்னை.” “மனமே நின்சென்ம தேயத்தில் நீ செல்லல்வேண்டும்.” என்னும் தாயுமான சுவாமிகள் மண்டலத்தின் எ. கூ. செய்யுட்களாலு மறிக்க.

நெஞ்சிலே என்றவிடத்து ஏகாரம் அசை.

உறவு-கலத்தல். உள்ளம் - மனம்,

உரையிற்சேர்த்துக் கொள்க.

(நட)

(அ - கை) கேவல சகல அவத்தைகளை நீக்கிச் சுத்தாவத்தையில் நின்றலே முத்திரெறியெனக் கூறுகின்றார்.

31. நித்திரையும் பராக்கிணையு நீக்கிச் சுத்த

மொருநிலையு நீங்காம னிறுத்திக் கொண்டாற்

சித்தமொரு பொருளினையுஞ் சேரா தாகிச்

சேரும்வகை சேராமற் செல்ல நின்று

மத்தமன முதலான வவத்தை யொன்று

மருவாத வகைநிற்கு மதுவே யாகும்

முத்திரெறி யென்றுமறை யிடைவி டாது .

முறையிடவு மாகமங்கள் மொழியுங் காணே.

(இ - ன்) நித்திரையும் - கருவிகளொன்றுத் தொழிற்படாத துரியாதீதமான கேவல நிலையினையும், பராக்கிணையும் - எல்லாக் கருவிகளுந் தொழிற்படும் சாக்கிரமாகிய சகல நிலையினையும், நீக்கி - பொருந்தாதவாறு விலக்கி, சுத்தம் ஒரு நிலையும் நீங்காமல் நிறுத்தி கொண்டால் - சுத்தமாகிய ஒரு நிலையை மட்டும் விடாது பற்றிக்கொள்க. கொள்ளின், சித்தம் ஒரு பொருளினையும் சேராது ஆகி-மனமானது ஒருபொருளையும் பற்றாத நிலையையுடையதாய், சேரும்வகை சேராமல் செல்ல நின்று - பற்றுதற்குரிய விருப்பமும் பொருந்தாதவாறு கெடச் சலனமின்றி நிலைபெற்று, மனம் மத்தம் முதலான அவத்தை ஒன்றும் மருவாத வகை நிற்கும் - மனம் மயங்குங் கனவு முதலிய நிலையொன்றும் பொருந்தாதவாறு நிற்கும், அதுவே முத்திரெறி ஆகும் என்று மறை இடைவிடாது முறையிடவும் ஆகமங்கள் மொழியும் - அந்தச் சுத்த நிலையே முத்திக்கு வழியாகு மென்று வேதங்கள் எப்பொழுதும் முறையிடவும் ஆகமங்களும் உபதேசிக்கும். காண் - இவ்வுண்மையை அறிவாயாக ௭ - று.

(பொ - கை) கருவிகளொன்றுத் தொழிற்படாத துரியாதீதமான கேவல நிலையினையும், எல்லாக் கருவிகளுந் தொழிற்படும் சாக்கிரமான சகல நிலையினையும், பொருந்தாதவாறு விலக்கிச் சுத்தமாகிய ஒரு நிலையைமட்டும் விடாது பற்றிக் கொள்க. கொள்ளின், மனமானது ஒரு பொருளையும் பற்றுத நிலையை உடையதாய், பற்றுதற்குரிய விருப்பமும் பொருந்தாத

வாறு கெடச் சலனமின்றி நிலைபெற்று மனம் மயங்கும் கனவு முதலிய நிலையொன்றும் பொருந்தாதவாறு நிற்கும். அந்தச் சுத்த நிலையே முத்திக்கு வழியாகு மென்று வேதங்கள் எப்பொழுதும் முறையிடவும் ஆகமங்களும் உபதேசிக்கும். இவ்வுண்மையை அறிவாயாக ௭ - று.

(க - னை) கருவிகளோடு கூடாத துரியாதீத நிலையினையும், கருவிகளோடு கூடிய சாக்கிர நிலையினையும் பொருந்தாது, சாதனத்தைச் செய்யுங் கால் கனவு முதலிய அவத்தைகளிற் செல்லாமற் காத்தலே முத்திரெறியென்பதாம்.

நித்திரை-கருவிகளொன்றுமில்லாத துரியாதீத நிலை. இது, சகலத்திற் கேவல மெனப்படும்.

பராக்கு - பலபொருள்களையும் பார்க்கும் சாக்கிரம். இது, சகலத்திற் சகலமெனப்படும்.

சாதனம் செய்யும் நிலை சகலத்திற் சுத்த மெனப்படும்.

கேவல சகல சுத்தமென்னும் மூன்றும், காரண காரிய மெனத் தனித் தனி இருவகைப்படும். அவற்றுள்,

காரண கேவலம் - ஆணவமலமாத்திரத்தோடு கூடிநிற்கும் அநாதநிலை.

காரண சகலம் - மலத்தில் நின்று நீங்கி, கருவிகளோடு கூடி, முத்தியடையும்வரை பிறந்திற்றுமுலு நிலை. இதிறுந் காரிய கேவல சகல சுத்தங்கள் நிகழும்.

காரண சுத்தம் - சிவனோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் பரமுத்தி நிலை.

காரிய கேவலம் - நித்திரை செய்யும் நிலை.

காரியசகலம் - எல்லாக் கருவிகளோடுங் கூடித் தொழிற்படு நிலை.

காரியசுத்தம் - சாதனம் செய்யும் நிலை. இவை, மேல் ௨௪-வது செய்யுளுரையிலுங் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவற்றின் விரிவனைத்தும் சிவஞான சித்தியார் நான்காம் குத்திரம் மூன்றாம் அதிகாரனத்துட் காண்க.

சுற்றி லுள்ள ஏகாரம் அசை.

(நக)

(அ - கை) சாதனத்தால் சிவாநுபவம் வந்தபின்னர், அவ்வநுபவத்தை இடைவிடாது பயிலவேண்டு மெனக் கூறுகின்றார்.

32. பொருண்முழுது மடையாமன் மனத்தை வாங்கி

நெஞ்சுக்கதே பொருந்துவித்த பொழுது தோன்றும்.

1869/48

இருளறுநன் ஞானவொளி யதுவி ளங்க
வெப்பொழுதும் வாநீனையே யியற்றிக் கொள்க
பரமதுவா யிலதாகி யங்க மின்றிப்
பற்றின்றி யவத்தையின்றி நின்ற வொன்றை
உரனுடைய தியானிகளா யுறைகின் றுரே
பிறப்பிலா வந்திலத்தை யுறுகின் றுரே.

(இ - ள்) பொருள் முழுதும் அடையாமல் - பொருள்க னொன்றையும் பற்றுதவாறு, மனத்தை வாங்கி - மனத்தைத் திருப்பி, நெஞ்சு அகத்தே பொருந்து வித்தபொழுது - மனத்தின் உள்ளாக நிற்கும் தானாகிய ஆன்மாவினிடத்துச் செலுத்தியகாலத்து, இருள் அறும் நல்ஞான ஒளி தோன்றும் - (சிவனை யறிய வொட்டாது மறைத்து நின்ற) ஆணவ இருள் நீங்கும், சிவஞானமாகிய ஒளி விளங்கித் தோன்றும், அது எப்பொழுதும் விளங்க வாநீனையே இயற்றிக் கொள்க - தோன்றிய பின்னர் அந்த ஒளி நீங்காது விளங்கித் தோன்றுமாறு அதன் பயிற்சினையே செய்து கொள்க. அதுவாய் இலதாகி அங்கம் இன்றி பற்று இன்றி அவத்தையின்றி கின்ற பரம் ஒன்றை - பொருள்களுடன் கலந்து அதுவதுவாயும், தன்மையால் அவற்றின் வேறாயும், மாயாகாரியமான வடிவமின்றியும், பற்று இன்றியும், அவத்தையின்றியும் நின்ற சிவமாகிய ஒரு பொருளை, உரன் உடைய தியானிகளாய் உறைகின்றாரே - (அந்தச் சிவஞானத்தால்) அறியும் அறிவுடையதியானிகளாக நிலைபெற்றிருப்பவரே, பிறப்பு இலா அந்நிலத்தை உறுகின்றார் - மீண்டு பிறவாத முத்தி நிலத்தை அடைகின்றவராவர் எ - று.

(பொ - னை) பொருள்க னொன்றையும் பற்றுதவாறு மனத்தைத் திருப்பி மனத்தினுள்ளாக நிற்கும் தானாகிய ஆன்மாவினிடத்துச் செலுத்திய காலத்து, சிவனை யறியவொட்டாது மறைத்து நின்ற ஆணவ இருள் நீங்கும்; சிவஞானமாகிய ஒளி விளங்கித் தோன்றும். தோன்றிய பின்னர், அந்த ஒளி நீங்காது விளங்கித் தோன்றுமாறு அதன் பயிற்சினையே செய்துகொள்க. பொருள்களுடன் கலந்து அதுவதுவாயும், தன்மையால் அவற்றின் வேறாயும், மாயாகாரியமான வடிவமின்றியும், பற்றின்றியும், அவத்தையின்றியும் நின்ற சிவமாகிய ஒரு பொருளை, அந்தச் சிவஞானத்தால் அறியும் அறிவுடையதியானிகளாக நிலைபெற்றிருப்பவரே, மீண்டு பிறவாத முத்தி நிலத்தை அடைகின்றவராவர் எ - று.

(க - னை) சிவஞானத்தால் சிவனை இடைவிடாது அறிந்துகொண்டிருக்கும் சிவஞானிகள் மீளப் பிறவார் என்பதாம்.

தோன்றிய ஞானத்தை இடைவிடாது பயிலவேண்டு மென்று கூறுதற்கு, தோன்று மென்று மேற் கூறியதனை அறுவதித்தார்.

வாநீனை - வாசனை யென்பதன்றிரிபு. வாசனை - பயிற்சி.

எல்லாப் பொருள்களோடும் கலந்து அதுவதுவாயும் தன்மையால் வேறாயும் நிற்கும் சிவப்பொருளுக்கு வடிவம் ஞானமே யென்பது தோன்ற அங்கமின்றி யென்றார்.

மாயா காரியமாகிய உடலால் பற்றுதலும், பற்றுதலால் அவத்தைகளும் நிகழுமென்பது தோன்ற, அங்கமின்றி பற்றின்றி அவத்தையின்றி யென முறைப்படவைத்தார்.

உரன் - இவ்விடத்து அறிவின் மேல் நின்றது. †உரனென்னுந் தோட்டியான் என்ற விடத்துப் போல்.

உரனுடையதியானிகளாய் உறைகின்றாரே என்னும் அதுவாதத்தால், உறைக என்பது பெறப்படும்.

சுற்றிலுள்ள ஏகாரம் - அசை. (நஉ)

(அ - கை) சுகதுக்க முதலிய தொடர்புகளை நீக்கினவரே சாதனஞ் செய்தற் குரியவரெனக் கூறுகின்றார்.

33. துக்கசுக மாசைவெறுப் பென்று கூடுந்

துவந்துவங்க ளிரண்டவை போற் சொல்லப்பட்ட

மிக்கதெய்வ மடவார்கள் தன்மா தன்ம

மெய்ப்பலன்கள் பெறுவபே றுளவா மென்று

தொக்கவுள மதுவாகும் பிறப்பை யாக்குந்

தொடர்பெனவே துணிந்தந்தத் தொடர்பை யாக்கும்

தக்கபொருட் சார்வுயிர்ச்சார் வடைய நீக்குந்

தவத்தோர்பாற் சிவம்வந்து சாருங்காணே.

(இ - ள்) கூடும் துவந்துவங்கன் துக்கசுகம் (என்று இரண்டு) ஆசை வெறுப்பு என்று இரண்டு - பொருள்தும் தொடர்ச்சிகள் துக்கசுகம் என்று இரண்டாம். விருப்பு வெறுப்பு என்று இரண்டாம், அவைபோல் சொல்லப்பட்ட மிக்க தெய்வம் மடவார்கள் (என்று இரண்டு) - அவற்றைப் போலத் தொடர்பாகச் சொல்லப்பட்ட மேலான தெய்வங்களும் அவற்றின் சத்திகளும் என்று இரண்டாம், தன்ம அதன்மம் (என்று இரண்டு) - அறமும் பாவமும் என்று இரண்டாம், மெய்ப்பலன்கள்

† திருஞ்ஞாந். நீத்தார் பெருமை. செ. ச.

பெறுவபேறு (என்று இரண்டு) - அறம் பாவங்களுக்குரிய உண்மையான பலன்களைப் பெறுகின்றவர்களும் பெறுதலும் என்று இரண்டாம், உளவாம் என்று தொக்க உளம் அதுவாகும் - இவ்வாறு உள்ளனவாகச் சொல்லப்பட்ட தொடர்புகளோடு கூடிய மனம் அந்தத் தொடர்ச்சி ரூபமாய் விளங்கும், தொடர்பு பிறப்பை ஆக்கும் எனவே துணிந்து - இந்தத் தொடர்பு பிறப்பிறப்புக்களை உண்டுபண்ணும் என்றே நிச்சயித்து, அத்தொடர்பை ஆக்கும் தக்கபொருள்சார்வு உயிர்ச்சார்வு-அந்தத் தொடர்பைத் தோற்றுவிக்கும் தகுதியுடைய பொருட்சார்பு உயிர்ச்சார்புகளை, அடைய நீக்கும் தவத்தோர் பால் சிவம் வந்துசாரும் - ஒருசேர நீக்கும் ஞானிகளிடத்து சிவம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றும், காண் - இவ்வுண்மையினை அறிவாயாக எ - று.

(பொ - ரை) பொருள்துந் தொடர்ச்சிகள் துக்க சுகம் என்று இரண்டாம். விருப்பு வெறுப்பு என்று இரண்டாம். அவற்றைப் போலத் தொடர்பாகச் சொல்லப்பட்ட மேலான தெய்வங்களும் அவற்றின் சத்திகளும் என்று இரண்டாம். அறமும் பாவமுமென்று இரண்டாம். அறம் பாவங்களுக்குரிய உண்மையான பலன்களைப் பெறுகின்றவர்களும் பெறுதலும் என்று இரண்டாம். இவ்வாறு உள்ளனவாகச் சொல்லப்பட்ட தொடர்புகளோடு கூடிய மனம் அந்தத் தொடர்ச்சி ரூபமாய் விளங்கும். இந்தத்தொடர்பு பிறப்பு இறப்புக்களை உண்டுபண்ணுமென்றே நிச்சயித்து, அந்தத் தொடர்பைத் தோற்றுவிக்குந் தகுதியுடைய பொருட்சார்பு உயிர்ச்சார்புகளை ஒருசேர நீக்கும் ஞானிகளிடத்து, சிவம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றும். இவ்வுண்மையினை அறிவாயாக எ - று.

(க - ரை) சுகதுக்கம் முதலிய தொடர்புக்குக் காரணமான உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை அறவே நீக்கிச் சாதனத்தில் உறைத்து நிற்கும் ஞானிகளிடத்துச் சிவம் விளங்கித் தோன்றும் என்பதாம்.

என்று இரண்டு என்பதை மெவ்விடத்துங் கூட்டுக.

தொகுதல் - கூடுதல்.

பொருட் சார்பு - எனது எனப்படும் திரவிய முதலியவற்றின் பற்று.

உயிர்ச்சார்பு - யான் எனப்படும் உடற்பற்று.

இவ்விரண்டு பற்றும் நீக்கின், சுகதுக்கம் முதலிய எல்லாத் தொடர்புகளும் நீங்கும்; சிவத்தோன்றும். * "யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாறோர் குயர்ந்த வலகம்புகும்" என்பதும் இக் கருத்துப்பற்றியது. தெய்வமும் தெய்வசத்தியு மென்ற தொடர்பும் நீங்கவேண்டு மென்ற இது

* திருக்குறள். துறவு. செ. கூ.

நிரீச்சரவாத மாகாதோ எனின், ஆகாது. எவ்வாறெனின், சிவமும் சிவசத்தியுமல்லாத ஏனைய தெய்வங்களும் அவற்றின் சத்திகளும் பிறப்பிறப்புக்களைப் பொருள்தும் உயிர் வர்க்கமாதலின், அவற்றின் வழிபாட்டால் பிறப்பிறப்புக்கள் நீங்கா. இக்கருத்தினை "மற்றத் தெய்வங்கள் வேதனைப்படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல் வினையுஞ் செய்யும்" என்னுந் திருவாக்காலறிந்து கொள்க. ஆகவே, பிறப்பிறப்புக்குட்படாத பதிவர்க்கமாகிய சிவமும் சத்தியும் விநாயகரும் சுப்பிரமணியரு மல்லாத ஏனைய பசுவர்க்கமாகிய தெய்வங்களையும் சத்திகளையும் வழிபடுதலால் பிறவியறு தென்பது தோன்ற, அந்தத் தெய்வங்களும் சத்திகளுமே பிறப்பையாக்குந் தொடர்பாக இங்கே கூறப்பட்டவாறு மென்க.

ஈற்றிலுள்ள ஏகாரம் அசை.

(கூரு)

(அ - கை) சிவஞானச் செயலுடைய சேவன் முத்தன் தேசத்தைப் பற்றிய சிந்தனைபைச் செய்யான் எனக் கூறுகின்றார்.

34. உடம்புடனே யுபாயத்தால் விளங்கித் தோன்று முன்னொளியாம் பரசிவம்வந் துற்ற போதே திடம்படவே சேவன்முத்த னாகும் விட்டாற் செல்லுமவன் பரமுத்தி தன்னைச் சேர விடம்படுமெய்ஞ் ஞானியுடல் வேண்டா மென்றே யிப்பொழுதே வலியவிட வெண்ண வேண்டா கடன்கொள்வினை தன்னளவு நின்றே யந்தக் காயமுமங் கதன்பின்னே கழியுங் காணே.

(இ - ள்) உடம்பு உடனே உபாயத்தால் உன் ஒளியாம் பரசிவம்வந்து விளங்கி தோன்றும் - சரீரத்தோடு கூடியிருக்கும் பொழுதே ஞான சாதனத்தால் ஆன்மாவிலுள்ள ஒளி ரூபமாய் விளங்கும் பரமசிவம் வெளிப்பட்டு விளங்கித் தோன்றும், உற்றபோதே திடம்பட சேவன் முத்தன் ஆகும் - சிவம் விளங்கித் தோன்றிய பொழுதே நிச்சயமாகச் சேவன் முத்தனாவன், விட்டால் அவன் பரமுத்தி தன்னைச் சேர செல்லும் - சரீரம் நீக்கி ஞான் அந்தச் சேவன் முத்தன் பரமுத்தியை அடைவன், இடம்படு மெய் ஞானி - விரிவான உண்மைஞானத்தைப் பெற்றவன், உடல் வேண்டாம் என்று இப்பொழுதே வலியவிட எண்ணவேண்டா - பரமுத்திக்குத் தடையான சரீரம் வேண்டா மென்று சிவம் தோன்றப்பெற்ற பொழுதே வலுவில் அதனை விடுதற்குக் கருதவேண்டாம், அந்த காயமும் கடன் கொள்

* சிவஞானசித்தியார். உம் சூ-ம். செ. உரு.

வினை தன் அளவும் நின்று அதன் பின் கழியும் - அந்தச் சரீரமும் நியதி யாகக் கொள்ளப்பட்ட வினை உள்ள அளவும் நின்று அவ்வினை நீங்கிய பின் நீங்கும், காண் - அறிவாயாக எ - று.

(பொ - ரை) சரீரத்தோடு கூடியிருக்கும்பொழுதே ஞான சாதனத் தால் ஆன்மாவினுள் ஒளி ரூபமாய் விளங்கும் பரமசிவம் வெளிப்பட்டு விளங்கித் தோன்றும். சிவம் விளங்கித் தோன்றியபொழுதே நிச்சயமாகச் சேவன் முத்தனாவன். சரீரம் நீங்கினால் அந்தச் சேவன் முத்தன் பரமுத்தியை அடைவன். விரிவான உண்மை ஞானத்தைப் பெற்றவன், பரமுத்திக்குத் தடையான சரீரம் 'விவண்டா மென்று, சிவந்தோன்றப் பெற்றபொழுதே வலுவில் அதனை விடுதற்குக் கருதவேண்டாம். அந்தச் சரீரமும் நியதி யாகக் கொள்ளப்பட்ட வினை உள்ள அளவும் நின்று அவ்வினை நீங்கிய பின் நீங்கும், அறிவாயாக எ - று.

(க - ரை) சேவன் முத்தன், பரமுத்திக்குத் தடையான தேகத்தை வலுவில் நீக்கக் கருதான் என்பதாம்.

உடம்புடனே என்ற விடத்து ஏகாரம், உடம்புடன் அடையக் கூடுமோ என்னும் ஐயம் அறுத்தலின் தேற்றம்.

வருதல் - வெளிப்படுதல்.

உற்றபோதே என்ற விடத்து ஏகாரம், காலம்தாழ்த்தலையிலக்குதலின் பிரிவிலை.

திடம்படவே என்ற விடத்து ஏகாரம் அசை. தேற்றமெனினும் ஆம்.

இடம்படுதல் - விரிதல். விரிந்தஞானம், சிவஞானம் மாதலின் மெய்ஞானமெனப்பட்டது.

என்றே, நின்றே, பின்னே, காணே என்ற இடங்களிலுள்ள ஏகா ரமும், அங்கும் அசை நிலைகள்.

கடன் - நிபதி.

ஞானசாதனத்தால் சிவம் விளங்கித் தோன்றியபொழுதே சேவன் முத் தனாகும் என்பது *“தேரிவரிய மெஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவாப்பிரகா சிக்குமிக்கே சேவன் முத்தனாகும்” என்னுந் திருவாக்கானு மறியப்படும்.

சேவன் முத்தியாவது - தேகத்துடன் கூடியிருக்கும்பொழுது, தேகத் தை தானெனக் கருதும் சேவபோத மற்றுச் சிவபோதமாய் நிற்கும் நிலை. நியமிக்கப்பட்ட வினை உள்ள அளவும் தேகம் நிற்கும். வினைநீங்கித் தேகம்

* சிவஞானசித்தானந்தபிரகாசம்.

செய்தித்திரட்டு.

உள்ளூர்:— இம்மதி ௫௨ குமாரசுவாயகர் திருக்கோயிலில் நடராஜ பிடைகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ௨0௨ மகா சிவராத்திரி நான்கு மாடங்களிலும் (நகரச்சிவாலயத்திலும்) பூஜை நடைபெறும்.

தனவைசிய நகரத்தார்களின் காரிய விசாரணை சபை:— கோயிலார் மடாலயத்தில் தை ௩௨ (16-1-1935) முற்பகலிற் கூடியது. தலைவர் ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்களும் அங்கத்தினர் பலரும் வந்திருந்தனர். கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கையின் குறையைப்பற்றி சென்னை கவர்னர், பர்மா கவர்னர், இராஜப்பிரதிநிதி, இந்தியா மந்திரி ஆகிய வர்கட்கு விண்ணப்பங்கள் கையெழுத்துச் செய்து அவைகளை அவர்கட்குச் சமர்ப்பிக்கவும் அவர்களிடம் திருவாளர்களான கனம் ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார், மு. சித. மு. சிதம்பரம் செட்டியார், உ. அ. பெரி. மு. அருணாசலம் செட்டியார், அட்வகேட் கா. இராமநாதன் செட்டியார் ஆகிய நால்வர்களும் தூது சென்று காரியம்சாதித்து வரவும்தீர்மானிக்கப் பெற்றன.

தூது விஷயம்:—விண்ணப்பங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பெற்றன. சென்னை, வர்னாவர்களையும், இராஜப்பிரதிநிதியவர்களையும் பேட்டி கண்டு பேச ரயிற்று.

பர்மா முதலான இடங்களிலிருந்து வந்த தூது கோஷ்டியினருடன் மது சபை அங்கத்தினர் அட்வகேட் திருவாளர், கா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள் 1935 பிப்ரவரி 26யிலும் தலைவர், கனம் ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் 11௨ யிலும் பம்பாயிலிருந்து வங்கமேறி வந்திருந்துக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காரிய சித்தியுடன் கமே வந்துசேரக் கருணாநிதியாகிய கடவுளைப் பிரார்த்திப்போமாக.

விண்ணப்பங்களும், இலங்கை நகரத்தார். சங்கத்தின் தீர்மானமும் ஓத்த திங்களில் வெளியிடுவோம்.

கோயிலார்:— நகரத்தார்களின் காரியவிசாரணை சபையாரும், நகரத் தர்களும் தை ௩௨ வந்து சுவாமி தெரிசனம் செய்து மடாலயத்தில் முத்தருந்தினர்.

கோட்டையூர் க. வி. சொ. வி. அழ. அழகப்ப ஐயா அவர்களின் றுபதாண்டு நிறைவுமணம் திருநெல்லைநாயகி சமேத கொற்றவாளிசர் நச்சந்திரானத்தில் தை ௨0௨ உத்திராட நாளில் நடைபெற்றது. அன் னு ஐம்பெருங் கடவுளர் வெள்ளி வாகனங்களில் துவயாலங்காரத் தன் திருவுலாப்போந்தருளினர். தை ௧0௨முதல் அதிருத்ரமகாபிடைக் கணிய யாகமும் வேதபாராயணமும் ௧௩௨ முதல் மகோபநித்யாக் கியப்பெற்றன. அந்தண சிரேஷ்டர்களும் சாதுக்களும் தனவணிக தாரர்களும் பிறரும் மிகுதியாக வந்து விழாவிற் கலந்துகொண்டனர். வரும் நன்கு உபசரிக்கப் பெற்றனர். தெய்வ வழிபாடாகிய ஸ்ரீசிறப்பாக நிறைவேற்றின.

முத்தன்குடி:— மாசி ௧௨ எருதுவிட்டு விழாநடைபெற்றது.

சிவநேசன்.

குன்றக்குடி:— சத்திவேலாயுத சுவாமியின் தைப் பூசத் திருவிழா வழக்கம்போல சிறப்பாக நிறைவேறியது. இம்மதி உசுவ தொடங்கி பங்குனி ௫௨ தெப்பச்சிற்றுவிழாவும், கூட தேர்த்திருவிழாவும் எவ உத்திரத்திருநாள் தீர்த்தவாரியும் மயிலாடுபாறை மண்டபப்படியும் நடைபெறும்.

மகாகும்பாபிஷேகங்கள்:— சொக்கலிங்கபுரம் சிவாலயமும், இராய வரம் முத்தமாரியம்மன் கோயிலும் தனவணிக நகரத்தார்களால் புதிதாகப் பொற்பணி யொப்பக் கருங்கற்பணிபாகத் திருப்பணிசெய்து மகா கும்பாபிஷேகங்களும் நெய்வாசல் சிவாலயத்தில் தருணாலயம் சமைத்து அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகமும், புதுப்பட்டியில் குறப்பகப் பிள்ளையார் சுப்பையாவேல் கோயிற் கும்பாபிஷேகமும் தை உசுவ சிறப்பாகச் செய்யப் பெற்றன.

திருக்கண்ணீர்கோயில் சிவாலயத்திருப்பணி திருக்குளத்திருப்பணி யாதிய செவ்விதின் நிறைவேற்றன். ஆனியீ உசுவ மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறும்.

பிணங்கு:— ஸ்ரீ குமாரக் கடவுக்கு தைபூசத் திருவிழாவும் தண்ணீர்மாமலை தெண்டாயுதபாணிக்கு தை உசுவ அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகமும் சிறப்பாக நிறைவேற்றன்.

குருபூஜைகள்:— விருதுநகரில் உயர்திரு கருணாங்கு ஞான தேசிகரின் முதலாவது குருபூஜை மார்கழி கஅவ் அனுஷ்ட நாளில் நடைபெற்றது. சென்னை வேதாகமோக்தசபையில், “வைதிக சைவ சித்தாந்தசண்டமாருதம்” உயர்திருசோமசுந்தர நாயகரவர்களின் நடவது குருபூசை இம்மதி உசுவ நடைபெறும்.

திருவிழாக்கள்:— வைத்தீசுவரன் கோயிலில் தை சுவ முதல் உசுவ வரைக்கும் மாசி உசு முதல் ககஉ வரைக்கும் உசுவ முதல் பங்குனி ககஉ வரைக்கும் களவ யுவ சித்திரை சுவ வைகாசி கஅஉகளிலும் திருச் செந்தூர் திருவேட்டகுடி யாதிய திருத்தலங்களில் மாசி மகத்தின் பூன னும் பின்னும் திருவிழாக்கள் ஆம்.

“சிவநேசன்” ஆண்டுத்தொகை விவரம்.

உள்நாட்டிற்கு ரூ 2-4-0 அதற்கு மூலதனம் ரூ 30-0-0
அயல்நாட்டிற்கு ரூ 3-0-0 அதற்கு மூலதனம் ரூ 40-0-0
தனிப்பிரதி அணா 0-3-0

விளம்பரவீகிதம்.

லீயாபார விளம்பரம் பக்கம் 1-க்கு ரூ 4-0-0

நீதிமன்ற விளம்பரம் பக்கம் 1-க்கு ரூ 8-0-0

பலவாங்குடி ‘சிவநேசன்’ அச்சியந்திரசாலையில், பத்திராதிபர்

ராம. கு.ராம. இராமசாமி செட்டியாரால் அச்சியற்றி வெளியிடப்பெற்றது.